

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
909
30. V 1969.

АУТОМОБИЛ И ЛОКОМОТИВА. — Недавно је у Кју Бриџ Сауту, у Енглеској, испробано ново возило које је истовремено и аутомобил и локомотива. Када је на шинама ово возило са 8 точкова, које је израдила позната фирма Мерцедес-Бенц, може да вуче терет од 300 тона. Измена точкова је једноставна и обавља се помоћу једног хидрауличног механизма. Аутомобил-локомотива добио је име УНИМОГ.

ПОРОДИЛИШТЕ ЗА ПСЕ. — У главном граду Велике Британије отворено је ових дана породилиште искључиво за псе. Да не би било забуне, крај улаза је постављена велика табла на којој је нацртана рода која у кљуну држи штене тек дошло на свет. Цене услуга су строго одређене: за прву седмицу 210 а за све наредне по 120 нових динара. Пацијентата увек има.

СКОК У ЧАСТ АПОЛОНА

МЛАДИ СВЕШТЕНИЦИ СА ОСТРВА ЛЕУКАС, У ГРИКОЈ, МОРАЛИ СУ У СТАРОМ ВЕКУ ДА ПОЛОЖЕ НАРОДИТИ ИСПИТ САВАЖНОСТИ ДА БИ СТЕКЛИ ПРАВО ДА СЛУЖЕ У АПОЛОНОВОМ ХРАМУ: ПРИВЕЗАЛИ БИ ЗА РАМЕНА И РУКЕ КРИЛА ОД ОРЛА И СА ЈЕДНЕ ЛИТИЦЕ ВИСОКЕ 70 МЕТРА СКАКАЛИ У МОРЕ.

Веровати или не!

ЗВОНО СА ГРАДСКЕ ВЕЖИЦЕ У УГЛИЧУ (РУСИЈА) БИЛО ЈЕ ОГУБЕНО И ПРОГНАНО У СИБИР 350Г ТОГА ШТО ЈЕ 1591. ГОДИНЕ ЗВОНИЛО НА ПОБУНУ. ПОСЛЕ 300 ГОДИНА ЗВОНО ЈЕ ПОМИЛОВАНО И ПОКЛОЊЕНО ЦРКВИ У ТОБОЛСКУ.

ЈАПАНСКА ПРЕПЕЛИЦА

ВЕОМА ЈЕ ЦЕЉЕНА ЗБОГ СВОЈЕ ПЕСМЕ, БОРБЕНОСТИ (У ЈАПАНУ СЕ ПРИРЕЂУЈУ БОРБЕ ПРЕПЕЛИЦА) И ВЕОМА УКУСНОГ МЕСА, А У ЈУЖНОЈ КИНИ ЈУДИ ИХ ЗИМИ НОСЕ У ЧЕПОЗИМА ДА БИ НА ЊИХОВОМ ТОТКОМ ТЕЛУ ПРЕДАЛИ РУКЕ.

БРАЗИЛСКУ БУБУ COELOXENUS

МРАВИ ДРЖЕ У СВОМ МРАВИЊАКУ КАО ДРАГОГ ТОГА ШТО СУ МУ КРИЛА ПОКРИВЕНА ДУГАКИМ ДАКАМА КОЈЕ ЛУЧЕ СЛАДАК СОК.

УВИЊАВНОСТ

АДОЛФ СУТРО (1830-1898) РУДАРСКИ ИНЖЕЊЕР И ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ У САН ФРАНЦИСКУ, СВЕСТАН ТОГА ДА У ЗНУ СТРАХОВИТО ХРМЕ, УВЕК ЈЕ У ХОТЕЛУ УЗИМАО ТРИ СОБЕ ЈЕАНУ ДО ДРУГЕ И СПАВАО БИ У СРЕДЊОЈ ОД ЊИХ ТАКО ДА ГА ЈЕ ОД ОСТАЛИХ ГОСТИЈУ УВЕК ДЕЛИЛА ПО ЈЕАНУ ПРАЗНА СОБА.

Билка КОЗЈА БРАДА

ИМА ЦВАСТИ ОД КОЈИХ СВАКА ЗАДРЖИ ВИШЕ ОД 10.000 ЦВЕТОВА.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ОХ! СВЕГА
МИ НА СВЕТУ,
ОВАЈ ЛЕТЕЋИ
ТАЊИР ЈЕ
ПРАВИ!

ВАЈДА СИ СЕ
САД УВЕРИО
ДА ЗАИСТА
ПОСТОЈЕ БИЊА
ИЗ СВЕМИРА,
А?

КУЦ КУЦ

НИЈЕ
ЛОШЕ
ОВДЕ КОД
ВАС!

НИЈЕ!
А ОДАКЛЕ
СТЕ
ВИ
ДОШЛИ?

ОХ, С ЈЕДНЕ МАЛЕ
ЗГОДНЕ ПЛАНЕТЕ
ИЗ САЗВЕЖЂА
БУНДОКТУР!

ЈЕ Л' ЗЕМЉИШТЕ
ТАМО ЈЕФТИ-
НО?

ЏАБАЛУК!
ЈА ВАШ ИМАМ
ЈЕДНО
ОСТРВЦЕ НА
ПРОДАЈУ!

ЈА БИХ ВАМ ПЛАТИО
50 ХИЉАДАРКИ
ЗА ЊЕГА... АКО
КОД ВАС ПОРЕЗ
НА ЗЕМЉУ НИ-
ЈЕ ВИ-
СОК!

ВАЖИ!

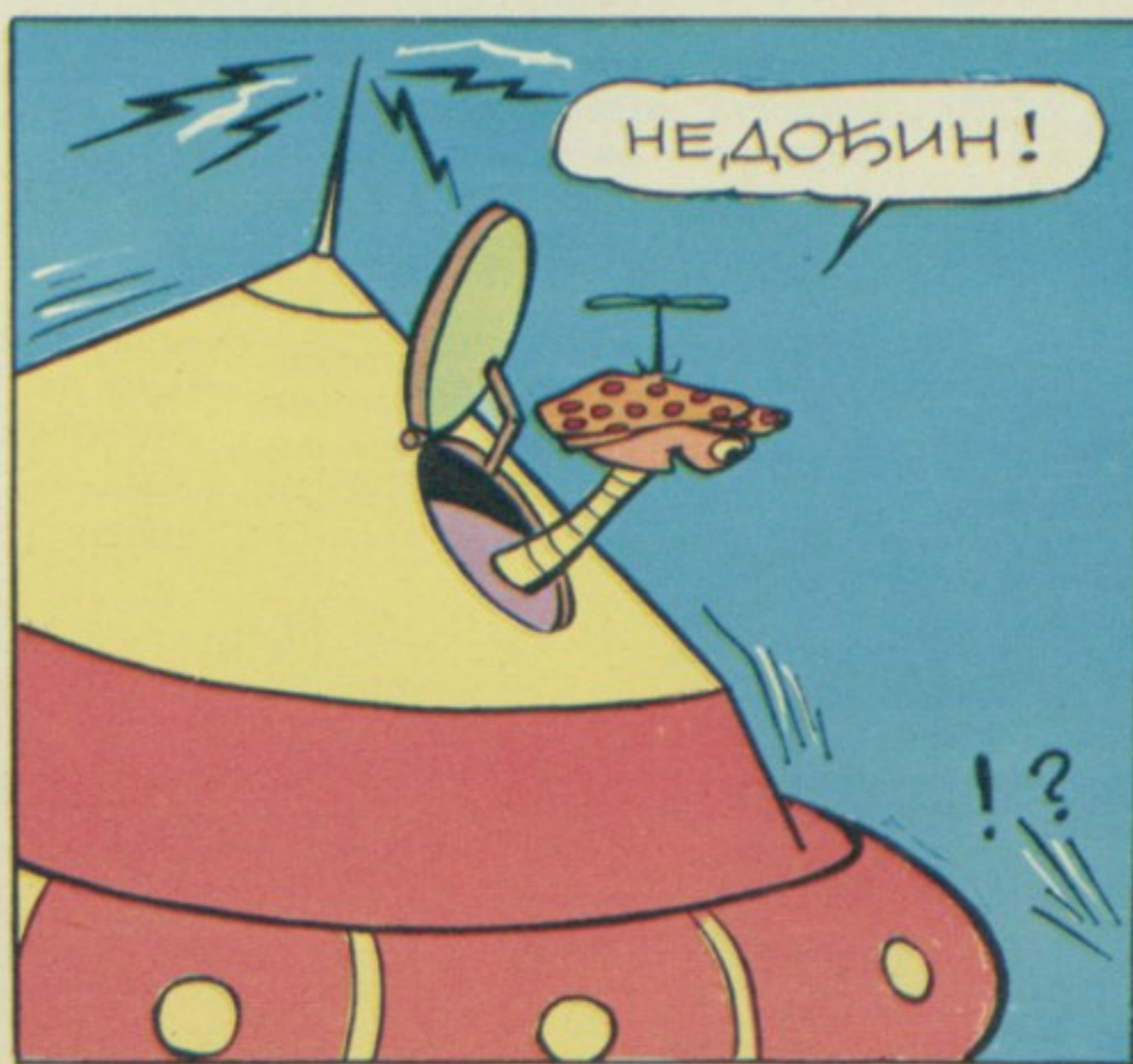
ПА, ВИДЕЋЕМО СЕ
ТАМО, ДРУШКАНЕ!

ЧЕКАЈ!
КАКО ДА
СТИГНЕМ
ДО ТЕ
ПЛАНЕТЕ?

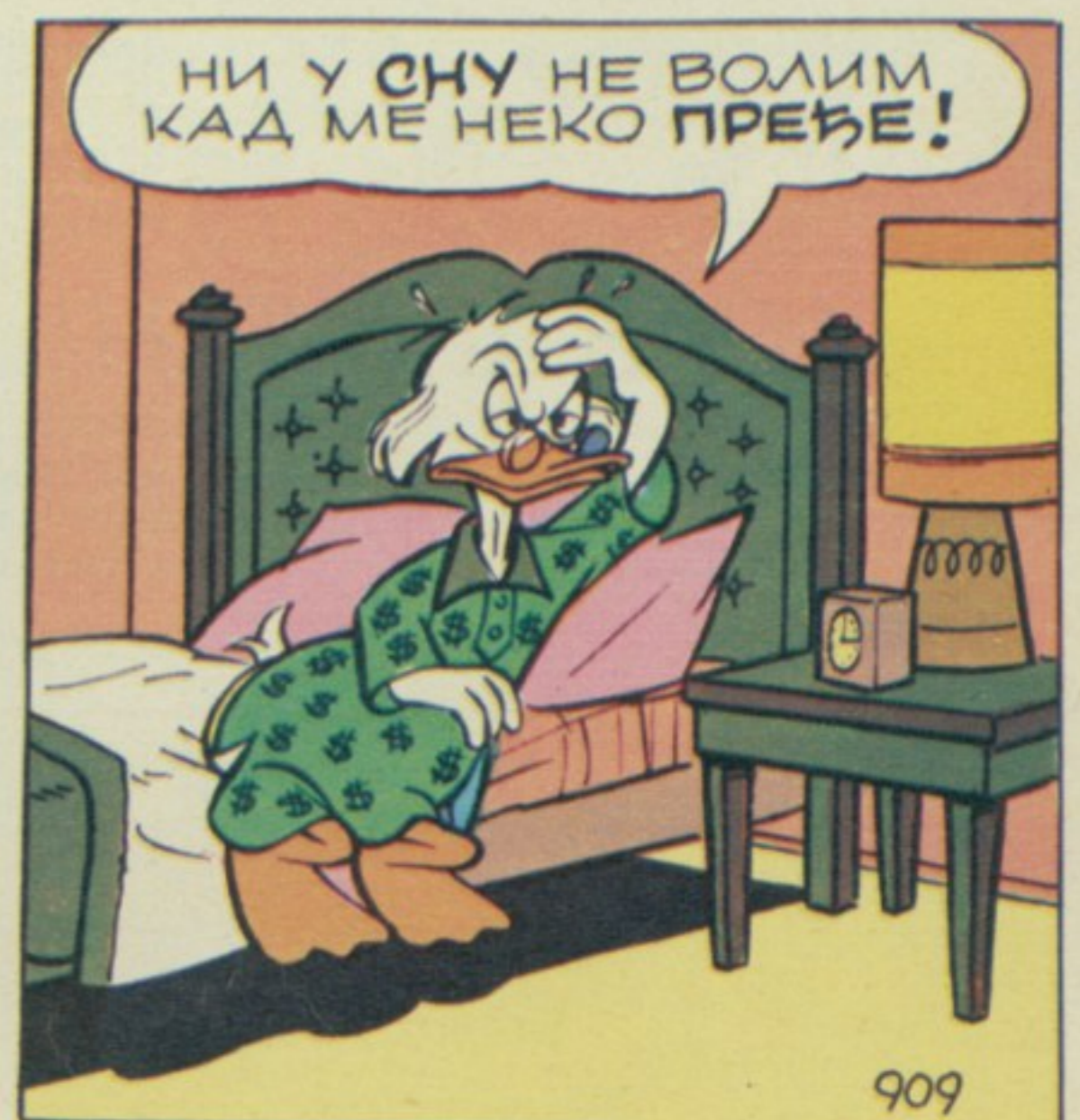

ИДЕТЕ ПРАВО
ДО СИРИЈУСА А
ОНДА СКРЕНЕТЕ
ЛЕВО! НЕЋЕТЕ
ЗАЛУТАТИ!

А КАКО СЕ
ЗОВЕ
ТО
МОЈЕ
ОСТРВО?

НЕДОЂИИ!

НИ У СНУ НЕ ВОЛИМ
КАД МЕ НЕКО ПРЕЂЕ!

КАЖИТЕ ТОМ ЈУНАКУ ДЕЛЧЕВУ
ДА ДОЂЕ ДА ГА ВИДИМ И ДО
ЗЕМЉЕ ДА МУ СЕ ПОКЛОНИМ...

КРИМА

Пре 97 година у породици Делчевих у македонском месту Кукуш угледао је свет први мушки потомак. Срећни отац Никола желео је да његов син постане трговац. Није ни слутио да ће му после двадесетак и нешто година турски поглавар запрети:

— Твој син је највећи непријатељ турског царства, предводник свих комита, ако ми га не предаш, истругаћеш у затвору!

У Кукушу је Гоце завршио трећи разред гимназије, као најбољи у разреду.

За ондашње појмове трећи разред гимназије био је највише образовање за једног трговца и отац Никола рекао је сину: „Доста је било школе“.

Али Гоце је желео још да учи. Мајка Султанија га је подржавала па је отац попустио и уписао га у солунску гимназију.

У солунској гимназији Гоце се упознао са друговима Македонцима који су били основали тајну групу за ослобођење Македоније од турске тираније. Заклео се друговима да ће живети само за тај циљ.

Једини је Гоце ћутао.
— Што ти не вичеш! —
укори га један од наставника.

Тада Гоце у муклој тишини из свег гласа узвикну:
— Аша! (доле)
Турци се скаменише од ужаса.
— Шта, бре, то рече? —
запита султанов главар.
— Опростите, ефендија,

дечак се збунио... Није желео да увреди великог султана — промуца један од наставника.

Скандал је заташкан иако су Гоцетови наставници знали да млади Македонац одлично говори турски и да забуне није могло бити.

НЕСУЂЕНИ ОФИЦИР

Кад је завршио гимназију, Гоце се са четворицом другова из тајне групе уписао у турску војну школу у Софији како би што више научио о војној вештини преко потребној за борбу против турског окупатора.

Као добар математичар био је спреман да помогне многим друговима. Међу њима је био и Турчин Хусеин Тефиков. Много касније

њих двојица ће се срести као непријатељи.

Али Гоце није завршио војну школу. На крају школовања, пре унапређења у официрски чин, искључили су га из школе — као бунтовника и социјалисту. У ствари зато што је волео сло боду и мрзео неправду и тлачење сиромашних.

Кад је избачен из Војне школе, Гоце се запослио као

учитељ у Штипу. Сваке вечери нестајао је из града да би се, прокрстаривши неколико села, ујутро уморан али срећан враћао у школу. Суботом и недељом пут га је водио у удаљена села источне Македоније, са два револвера о пасу, оштром камом и флашицом отрова у џепу.

И тако, из недеље у недељу, Гоце стрпљиво плете

ДОЛЕ СУЛТАН!

Гоце је искористио прву прилику да се побуни на дан султановог рођендана.

Ученици су тог дана, по обичају, заједно са наставницима посетили султановог на-

... СВИ СЕ МИ ГОНЕЋИ ГА УМОРИСМО, А ОН ЗА УМОР НЕ ЗНА — ПОРУЧИО ЈЕ ЧУВЕНИ СКОПСКИ ПОЛИЦАЈАЦ ДЕРВИШ — АГА ГОЦЕТУ

ПТИ БЛВО

мрежу тајне организације. Пијачним даном у Штип долазе курири, доносе обавештења, примају директиве.

Турци знају за Гоцета, за предводника свих комита, који се поиграва с њима: јавља им да га чекају тамо где га уопште нема или где је већ био. Његово име је познато сваком турском полицајцу. Не успевају да открију његове тајне стазе и, мада им је непријатељ, одају му признање називајући га „Кантал шејтан“ — крилати ђаво.

Гоце, час као трговац, час као хоџа или султанов човек, креће се тако рећи пред њиховим очима. Турци расписују уцену за његову главу, шаљу потере. Али он се не да уловити. Другови га називају Ахилом. И не греше у томе...

Једном приликом, прерушеног у трговца, турска потера затиче га у кући сеоског кмета. Сналажљив као и увек у таквим приликама, он их нуди дуваном.

— По каквом сте послу овде? — пита полицајце.

Турци не сумњају у богатог трговца.

— На трагу смо опасном комита Делчеву.

— Е па, гледајте да нас

већ једном ослободите тих комита. Од њих нити трговина иде нити се живот жи-

ви — одговара Гоце. Домаћин само ћути ужаснут смељошћу Гоцета.

У ВУЧЈОЈ ЈАМИ

Крајем 1901. године Даме Грујев, један од оснивача тајне организације за ослобођење Македоније, налазио се у битољском затвору. Гоце жели да се с њим види, да поразговара...

Једног јутра у затворско двориште улази богати турски трговац. Жели да разгледа затворске просторије. Управник се клања уваженом госту, откључава редом ћелије. Човек, за чију би главу турска власт дала небројено благо, мирно разговара сат-два са Грујевим о „трговачким пословима“, који потресају султанов престо.

Петнаест дана касније Турци дознају за Гоцетову посету затвору. Предузимају строге мере у граду. Узалуд.

Он је у то време далеко од Битоља. Пред његовом храброшћу и најпорнији гонци посустају. Познати ондашњи скопски полицајац Дервиш-ага, уморан од гоњења поручује:

— Кажите том јунаку Делчеву да дође да га видим и да му се до земље поклоним. Сви се ми, од пољака до падишаха, уморисмо од гоњења, а он за умор не зна...

ПОСЛЕДЊИ ПОХОД

Првог дана маја 1903. године Гоце стиже са две устаничке чете у село Баницу.

— Треба да се одморимо. Сутра нас очекује велики посао — каже Гоце друго-

вима и одлази на починак.

Те ноћи пуно је месечеве светлости, нико у селу не слутити несрећу, која је на помолу. И, док село спава мирним сном, јак одред турске полиције, предвођен некадашњим Гоцетовим другом из Војне школе Хусеином Тефиковим, полако стеже обруч.

У рано јутро, домаћица престрављена улеће у собу:

— Устајте, момци, село је опкољено.

Гоце не жели да због њега страда Баница.

— Морамо напустити село — каже. — Турци ће га спалити ако нас у њему нађу.

Са групом другова пробија се до последњих сеоских кућа. Ту их зауставља плотун из бусије. Неколико другова пада смртно рањено.

Гоце потеже пушком на Турке.

— Лези, Гоце! — упозоравају га другови, али их он не слуша.

Непријатељско зрно га погађа у груди. И. Ј.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ЕПИЗОДА: БУЗДОВАНСКЕ ИГРЕ

БРАВО!

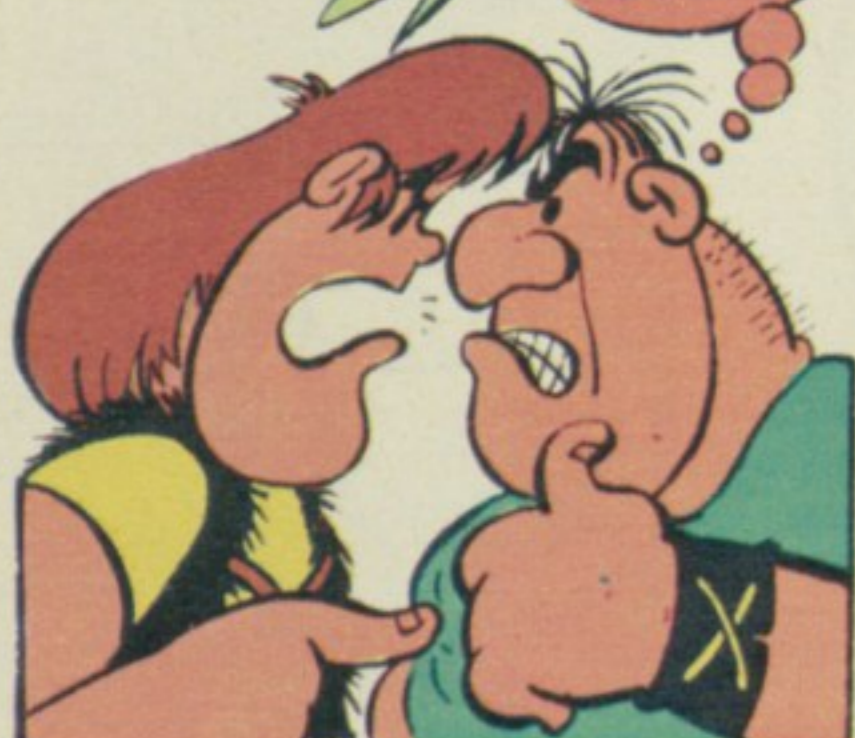
АЛА СМО ИХ
РАЗБУ-
ЦАЛИ!

НА-
ПАСТИ
МИРНЕ
ЉУДЕ!
СРАМО-
ТА!

КА-
КАВ ЈЕ
ТО НА-
ЧИН!

ТО ЋЕШ МИ ПОНО-
ВИТИ НА ТАКМИ-
ЧЕЊУ! И ТАКО
ТРЕБА ДА СЕ НА-
ЉУТИМ!

ЈА
САМ
ВЕК
ЉУТ!

ЕТО!
АВАРИ УВЕК
ОМЕТАЈУ
ИГРЕ!

СТАРИ
СЛОВЕН ЈЕ
ОБЈАСНИО
НАШИМ
ЈУНАЦИМА
ДА АВАРИ
СВЕ
ИЗМИШЉАЈУ
КАКО БИ
ПОКВАРИЛИ
ИГРЕ ДА
СЛОВЕНИ
НЕ БИ
СТЕКЛИ
ВОБУ
С КОЈИМ
БИ ИХ
ПОВЕДИЛИ...

ПА... НИ ОВЕ ГОДИНЕ
НИСМО СИГУРНИ ДА ЋЕ
СВЕ Ићи КАКО ТРЕБА!
ГЛАВНИ СУДИЈА ЋЕ
БИТИ СТРАНАЦ-
АВАР!

А САД ИЗАБЕРИ-
ТЕ ОРУЖЈЕ! ТАК-
МИЧАРИМА
ДАЈЕМО БЕС-
ПЛАТНО!

ИДЕ-
МО!

НАМА
АВАРИ
НЕЋЕ
ПОДВА-
ЛИТИ!

ТАКМИЧЕЊЕ
ЈЕ ПОЧЕЛО
ПАРАДОМ...

ХА-ХА-ХА-ХО-ХО-ХО!
ХИ-ХИ-ХИ-ХЕ-ХЕ-ХЕ!

ПРОНАЂИТЕ НЕСТАЛА КОЛА!

НАГРАДА ОД 20.000 СТ. ДИН. ЗА СВАКА ПРОНАЂЕНА КОЛА

Ови аутомобили нестали су у Београду. Ако неки од њих нађете у Београду или било где у нашој земљи, јавите првом милиционеру или станици милиције. Дајте своје податке и узмите потврду од милиционера или од станице милиције да сте ви пронашли кола и пошаљите је Забавнику препорученим писмом.

Добићете награду од 20.000 старих динара за свака кола која пронађете.

Нестале аутомобиле тражите не само на улици већ и по забаченим двориштима, напуштеним плацевима, у сваком граду у Југославији, у најмањим насељима, на неочекиваним местима.

BG*436-67

„Фиат 750“, нестало 5. I 1969.

BG*437-58

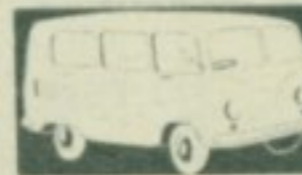
„Опел рекорд“, беле боје, нестало 9. I 1968.

BG*782-46

„Застава 750“, беле боје, нестало 15. III 1968.

BG*187-92

„Фолксваген — комби“, нестало 2. II 1969.

BG*509-73

„Фиат 750“, светлограо боје, нестало 28. I 1968.

BG*736-67

„Шкода 1000 МБ“, плаве боје, нестало 22. X 1968.

SM*100-45

„Фиат 750“, нестало неутврђеног дана

BG*516-73

„Фолксваген 1.300“, светлограо боје, нестало 5. VIII 1968.

BG*536-49

„Застава 750“, нестало 20. V 1968.

BG*361-24

„Фолксваген“, нестало 30. I 1969.

BG*726-26

„Фиат 750“, светлограо боје, нестало 9. II 1968.

BG*443-25

„Фолксваген 1.300“, нестало 27. X 1968.

BG*450-17

„Опел рекорд“, нестало 29. II 1969.

BG*358-59

„Рено 4“, сиве боје, нестало између 10. и 16. IX 1968.

ZR*98-30

„Фиат 750“, светлограо боје, нестало 10. X 1968.

BG*997-17

„Застава 1300“, нестала 31. I 1969.

BG*763-25

„Застава 750“, беж боје, нестало 28. II 1968.

BG*911-77

„Фиат 125“, боје слонове кости, нестало 13. XI 1968.

RP 23-44/4

„Форд таунус 15 м“, стране регистрације, нестало 28. II 1969.

BG*709-21

„Фиат 750“, нестало 18. II 1969.

Dan BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЌЕМ НАСТАВКУ: ФЛАШ У СМРТНОЈ ОПАСНОСТИ!

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

ДИВЉИ АМЕРИЧКИ ГОЛУБ
(ОДИБОНОВ ЦРТЕЖ)

... СТАР
ИЗМЕЂУ 45 И 50
ГОДИНА, МРШАВ, КОСА
СЕДА, НОСИ НАОЧАРЕ.
ОСОБЕНИ ЗНАЦИ:
ОЖИЉАК КОД
НОСА...

ПОМОЗИТЕ ИНСПЕКТОРУ!

ЦЕНЕТ ЈЕ НЕКОЛИКО ТРЕНУ-
ТАКА СЕДЕЛА КАО СКАМЕ-
ЊЕНА А ЗАТИМ ЈЕ ПОЈУРИ-
ЛА ПРЕМА ТЕЛЕФОНУ. ЗА-
ХВАЉУЈУЋИ ЊЕНОЈ ИЗЈАВИ
РАЗБОЈНИЦИ СУ УХВАЋЕНИ

Недељно поподне у Лон-
дону. Седамнаестого-
дишња Ценет Хајз би
ла је сама у свом стану. Већ
неколико дана мучи је тај-
на која јој не да мира.
„Зашто бих се ја мешала у
туђа посла?“ — стално гово-
ри сама себи.

Да би се ослободила мо-
ре, Ценет пали телевизор и
случајно наилази на емиси-
ју „Полицијских 5 минута“.
На њено велико запрепаш-
ћење спикер Шоу Тејлор о-
браћа се баш њој:

— Сада ме гледа преко 3
милиона особа, али ја гово-
рим само једној: девојци ко-
ја се прошле недеље у 22
часа и 40 минута нашла на
платформи аутобуса број
37 који саобраћа између
Ист Шина и Патнија. Ако
сте то ВИ — и спикер је у-
про прстом у Ценет — мо-
жда можете да помогнете по-
лицији да пронађе бандите
који су напали кондуктера
и при том му ископали дес-
но око.

Ценет је неколико трену-
така седела као скамењена
а затим је појурила на теле-
фон. Захваљујући њеној из-
јави разбојници су убрзо
похватани.

ГЛЕДАОЦИ — ДЕТЕКТИВИ

Овај случај најбоље по-
казује циљ и смисао телеви-
зијске емисије „Полицијских
5 минута“ и још 6 других
сличног типа које једном
недељно емитује британска
телевизија. Свака од њих
траје свега 5 минута и на-
лази се на програму разних

покрајина. Гледаоци на тај
начин активно учествују у
драмама свакодневног живо-
та и постају прави правца-
ти детективи.

Телевизијски гледаоци су
понекад директно умешани
у полицијске афере. Тако је
Беатриса Бетс, власница ма-
лог мотела у Јоркширу гле-
дала 21. августа 1963. године
емисију „Полиција зове“, за
вршавајући ручак у друш-
тву свог новог госта. Госпо-
ђа Бетс је емисију пратила
растресено све док се на ма-
лом екрану није појавио по-
лицијски инспектор Вилијам
Цексон и упозорио гледао-
це:

— Чувајте се тог опасног
провалника који је, чим је
пуштен из затвора, понов-
но почео да краде. Ево њего-
вог описа: стар између 45 и
50 година, мршав, коса се-
да, носи наочаре. Особени
знаци: ожиљак код корена
носа.

Госпођа Бетс згрануто је
закључила да опасан про-
валник кога тражи полици-
ја није нико други него
њен гост који је мирно јео
не обраћајући пажњу на те-
левизију. Али, госпођа Бетс
није никако смела одмах да
устане и обавести полицију
јер би то можда госту било
сумњиво.

— Остала сам за столом
нетремице гледајући екран
још десет дугих минута ко-
ји су ми личили на сате —
прича Беатриса Бетс. — За-
тим сам устала, извинила се
и пошла у кухињу да опе-
рем судове. Наравно, судо-
ви ми нису били ни на крај
памети и одмах сам телефо-

ном позвала полицију. Када
су полицајци стигли, мој
гост је скочио кроз прозор
и покушао да побегне али
су га лако ухватили.

ТРКА ЗА МАНИЈАКОМ

Прва емисија „Полициј-
ских 5 минута“ емитована
је 30. јуна 1962. године у 21
час и 15 минута. Њен успех
код гледалаца био је огро-
ман а резултати тако корис-
ни полицији да је наставље-
на до данас. Ову и остале
емисије сличног типа воде
7 спикера и 4 полицијска ко-
месара. Сваки од њих има
свој начин рада. Неки се
служе филмовима који вер-
но реконструишу спене зло-
чина а неки седе за столом
и обраћају се гледаоцима
дајући им тачне податке о
самом злочину, месту на
коме је извршен, очевици-
ма.

Емисија „Полицијских 5
минута“ обратила се за по-
моћ лондонским гледаоци-
ма 1966. године 237 пута и
у 22% случаја гледаоци су
пружили полицији драгоце-
не податке и помогли да се
злочинци открију. Иначе, у
другим околностима, грађа-
ни веома тешко сарађују са
полицијом, а још теже при-
јављују своје, на пример, су-
седе или познанике који су
нешто скривили. Телевизија
је успела да оствари дирек-
тан контакт и да полицију
приближи обичном човеку
а, према речима једног од
инспектора Скотланд јарда,
то је још већи успех него
само хватање злочинаца.

У Кардифу је полиција
тражила опасног манијака
који је напао неколико де-
це. Норман Риз који је во-
дио полицијску емисију по-
казао је гледаоцима фото-
робот садисте и упутно им
следећи апел:

— Уколико неко од вас
препозна овог човека, учи-
ниће му велику услугу ако
га пријави. Он је вероватно
душевно болесник и благо-
времено лечење можда мо-
же да му помогне. Уколико
остане на слободи, може да
почини неки тежак злочин,
чак и убиство.

Гледаоци и овога пута ни-
су затајили и манијак се ус-
коро нашао у азилу за мен-
тално оболеле.

БЕКСТВО ИЗ ЗАТВОРА

Посредством телевизије
много власници су поново
дошли до својих украдених
ствари. Маик Холингсворт,
један од продуцента емиси-
је „Полиција зове“ каже:

— Прошле године непо-
знати лопов однео је из на-
шег студија скупocen маг-
нетофон. Ми смо га описа-
ли гледаоцима и лопов се
силно уплашио. Његов страх
био је толики да није смео
ни да задржи магнетофон
а ни да га прода. Онда је
решио да се ратосиља не-
жељеног предмета и оста-
вио га је у једној телефон-
ској говорници, пошто нас
је претходно обавестио. Док
је телефонирао наша екипа
за регистровање телефон-
ских позива налазила се слу-
чајно у близини и крадљив-

вац је био ухваћен. Он заиста
није имао среће.

Чак и када не ухвати зло-
чинца телевизија готово ре-
довно добија од гледалаца-
детектива драгоцене подат-
ке који умногоме олакшава-
ју истрагу. Тако када је Ро-
налд Ригс, један од учесни-
ка у познатој пљачки пош-
танског воза побегао из за-
твора у Вендсворту, телеви-
зија је приказала својим вер-
ним гледаоцима алуминијум
ске лестнице дугачке 9 ме-
тара помоћу којих је бек-
ство било изведено. На мер-
девинама је стајала налеп-
ница на којој је писало
„Блек“ а коју нико није
знао да протумачи. Емисију
је гледао један новинар ко-
ји се сетио да се радња са
спортским реквизитима у ко-
јој је непосредно пре тога
купио чеке ствари зове „То-
мас Блек и син“. Сутрадан
је отишао у радњу и сазнао
од продавца да је металне
мердевине купио неки чо-
век кога никада раније ни-
је видео али кога је могао
да опише. Тако је клупко
почело да се одмотава, а но-
винар је полицији уштедео
много дана лутања по рад-
њама у огромном граду ка-
кав је Лондон.

Оваквих примера сарад-
ње има безброј и сваког да-
на их је све више. На ен-
глеску телевизију угледале
су се и неке друге, на при-
мер шведска, где је недав-
но читава земља учествова-
ла у проналажењу једне кид-
наповане бебе. Гледаоци-де-
тективи положили су још
један испит.

Б. Д.

Бум и Бум

JOE MUSIAL

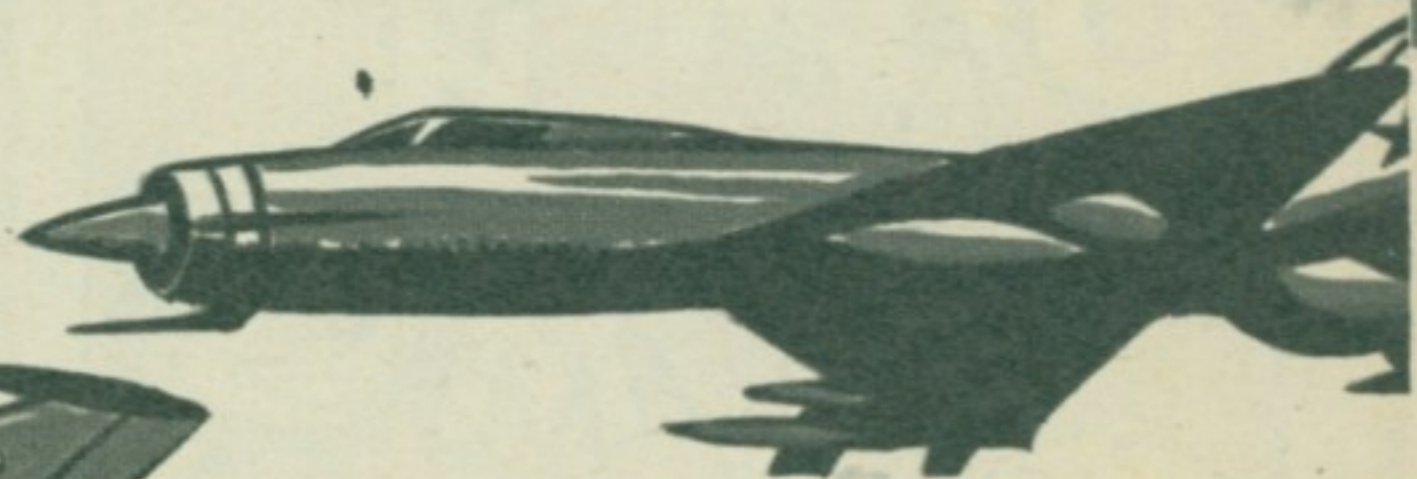
СУ-76

лаки тактички ловац, намењен за садејство са брзим моторизованим јединицама, наоружан топовима од 30 мм, ракетним зрнима и бомбама. Максимална брзина око 1.800 км/ч, акциони радијус преко 800 км.

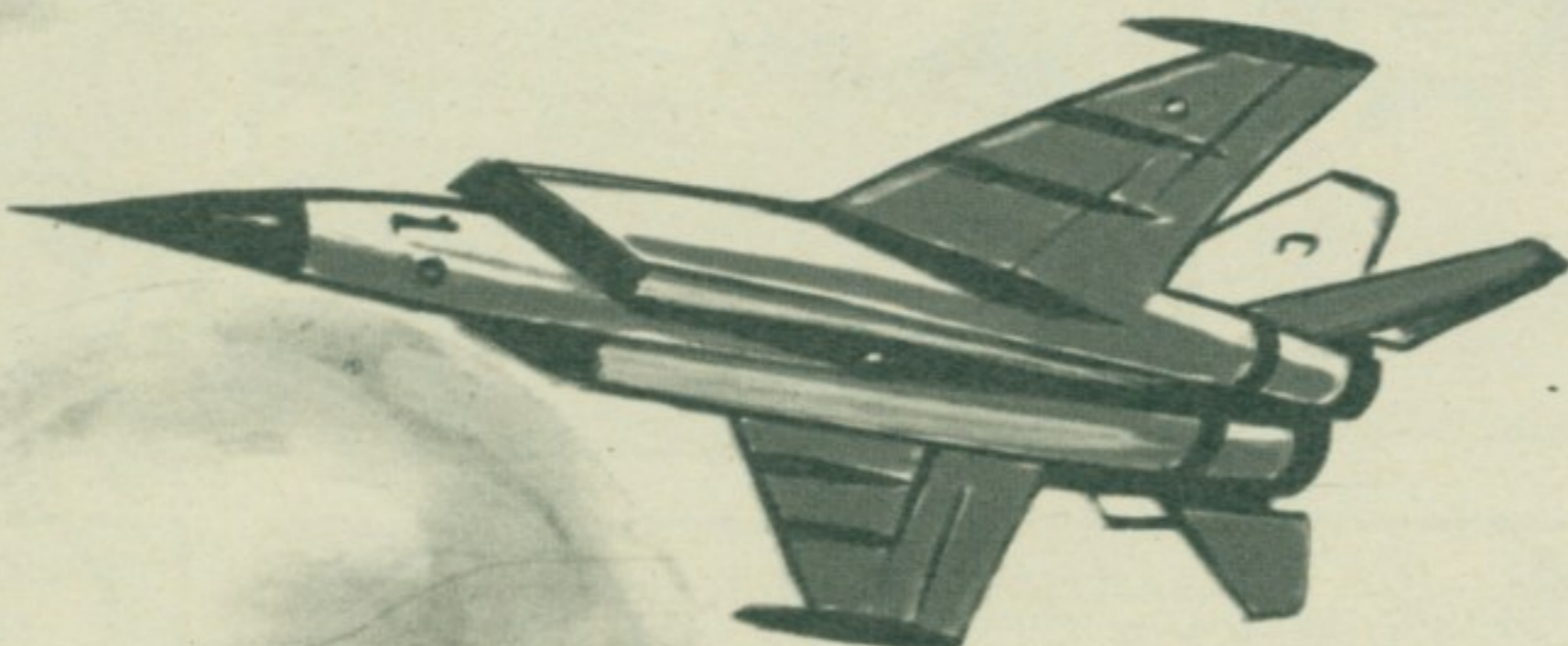
МИГ-21

стандардни лаки ловац-пресретац. Остварена је и варијанта која полеће вертикално. Најновије варијанте лете брзином од преко 3400 км/ч; дејствују и на висини од 25.000 м то јест изнад домета пројектила земља—ваздух. Наоружан вођеним пројектиlima ваздух—ваздух. Акциони радијус око 700 км.

МИГ-23

ловац, брзина преко 3600 км/ч, спада у најбрже борбене авионе. Експериментални прототип Е-226 држи светски рекорд од 2980 км/ч. Наоружан вођеним пројектиlima и опремљен електронским уређајима за дејство по сваком времену.

МИГ-?

Један од најновијих ловаца конструкторске групе Микојана и Гуревича, снабђен носеним површинама променљиве геометрије. Дејствује при земљи и на висинама преко 25.000 метара; достиже 3600 км/ч; прима гориво и у лету од авиона цистерне и тако достиже било коју тачку на Земљи.

ЈАК-28 (?)

двомоторни ловац за дејство по сваком времену. Достиже брзину од преко 2400 км/ч, наоружан ракетним вођеним пројектиlima ваздух—ваздух и опремљен пуним електронском опремом.

СУ-9

ловац за пресретање по сваком времену, брзина преко 2000 км/ч, наоружан вођеним пројектиlima ваздух—ваздух. Акциони радијус: око 600 км.

СУ-?

експериментални ловац — бомбардер чији спољни делови крила могу да мењају положај (променљива геометрија). Предвиђен за лет врло великим брзинама (око 3000 км/ч) и за дејства при брзини од око 600 км/ч.

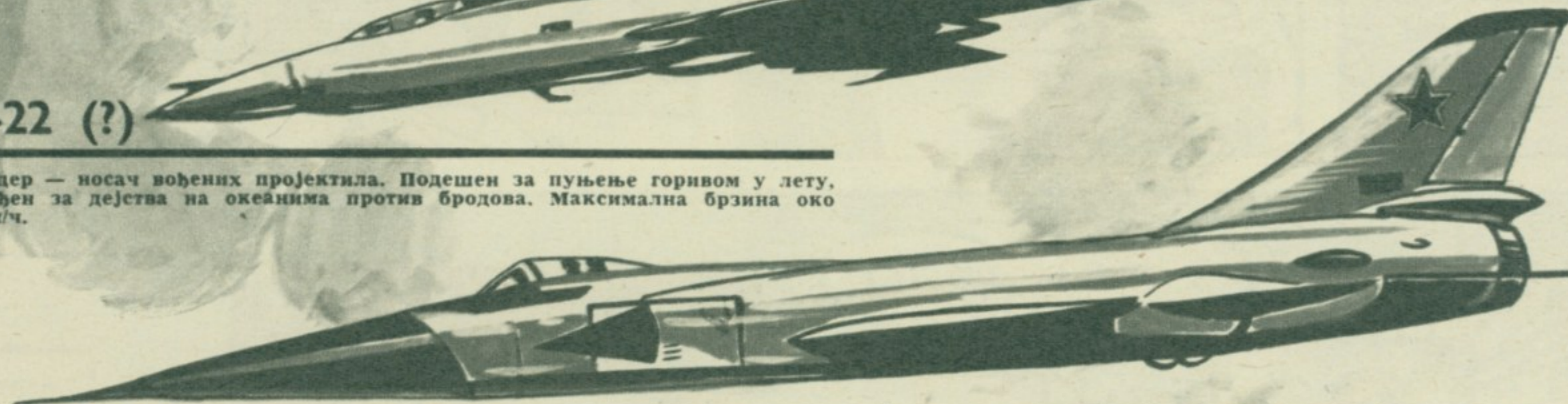
ЈАК-?

авион за тактичку подршку трупа на Земљи, развијен од варијанте Јак-25. Радна брзина му је око 900 км/ч. Наоружан топовима од 30 мм, митраљезима, бомбама, ракетним зрнима и вођеним пројектиlima.

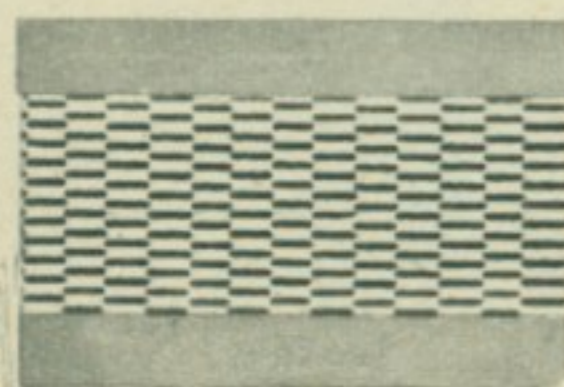
ТУ-22 (?)

бомбардер — носач вођених пројектила. Подешен за пуњење горивом у лету, предвиђен за дејства на океанима против бродова. Максимална брзина око 2.800 км/ч.

СУ-?

варијанта борбеног авиона за полетање са сваке врсте терена. Још је у испитивању. Полетање му је веома кратко захваљујући млазним моторима чији су млазници окренути према земљи.

СОВЈЕТСКО ВОЈНО

ЈАК-?

надзвучни ловац, брзина преко 3400 км/ч, акциони радијус преко 1200 км, наоружан ракетним вођеним пројектиlima и опремљен пуном електронском опремом за дејство по сваком времену. Достиже висине и до 30.000 м.

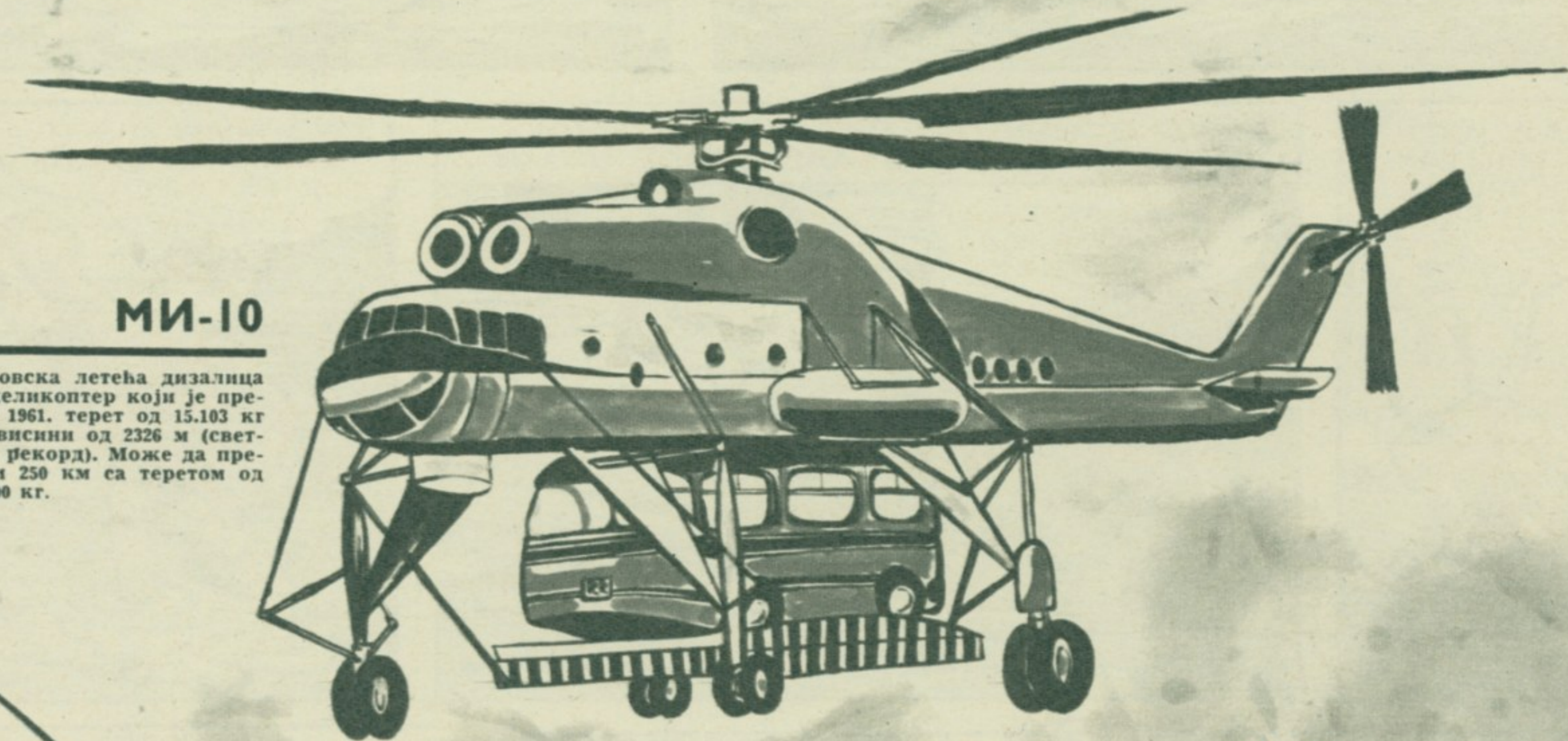

ЈАК-25

двумоторни извиђачки авион, некада „очи и уши“ совјетске армије — сада предвиђен за тактичка извиђања.

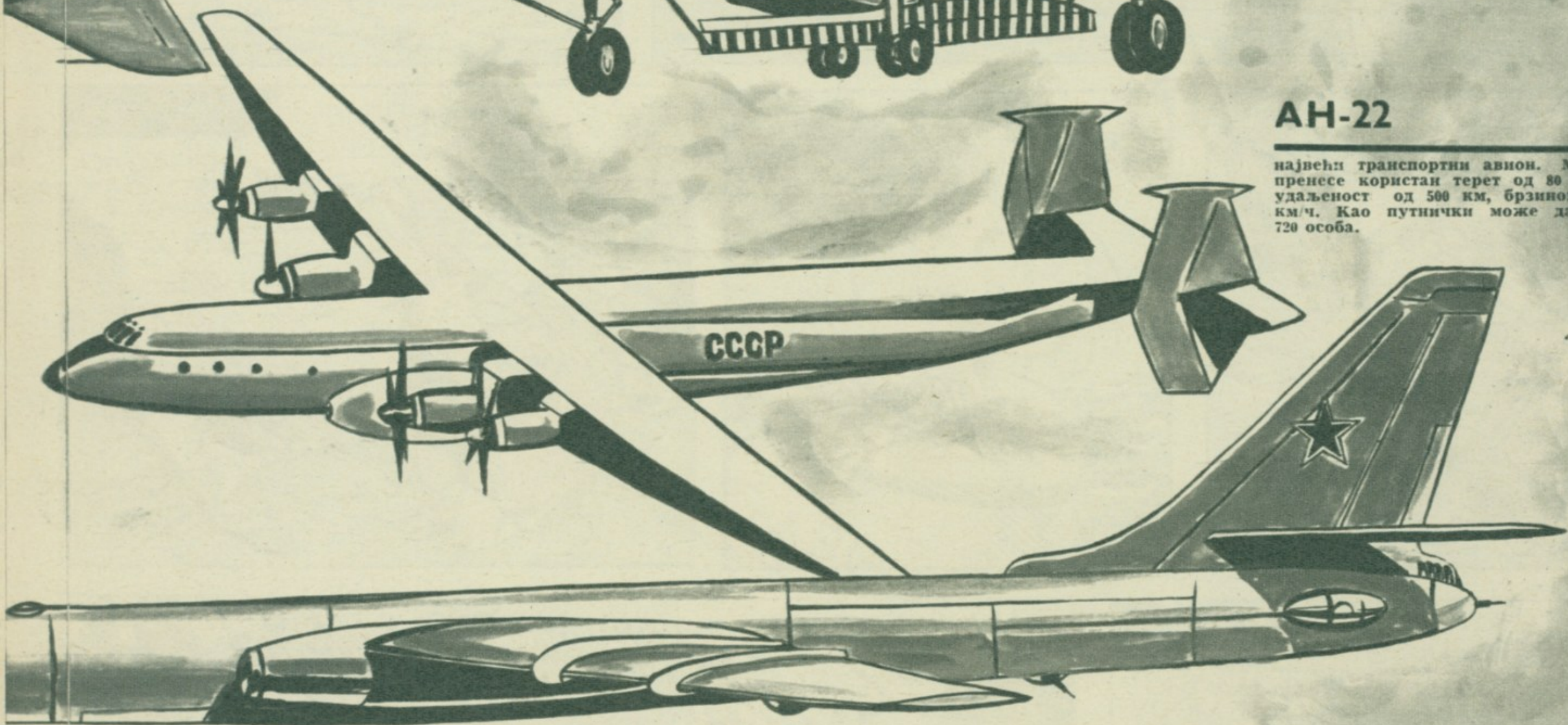
МИ-10

циновска летећа дизалица — хеликоптер који је пренео 1961. терет од 15.103 кг на висини од 2326 м (светски рекорд). Може да прелети 250 км са теретом од 12.000 кг.

АН-22

највећи транспортни авион. Може да пренесе користан терет од 80 тона на удаљеност од 500 км, брзином од 600 км/ч. Као путнички може да прими 720 особа.

ТУ-16

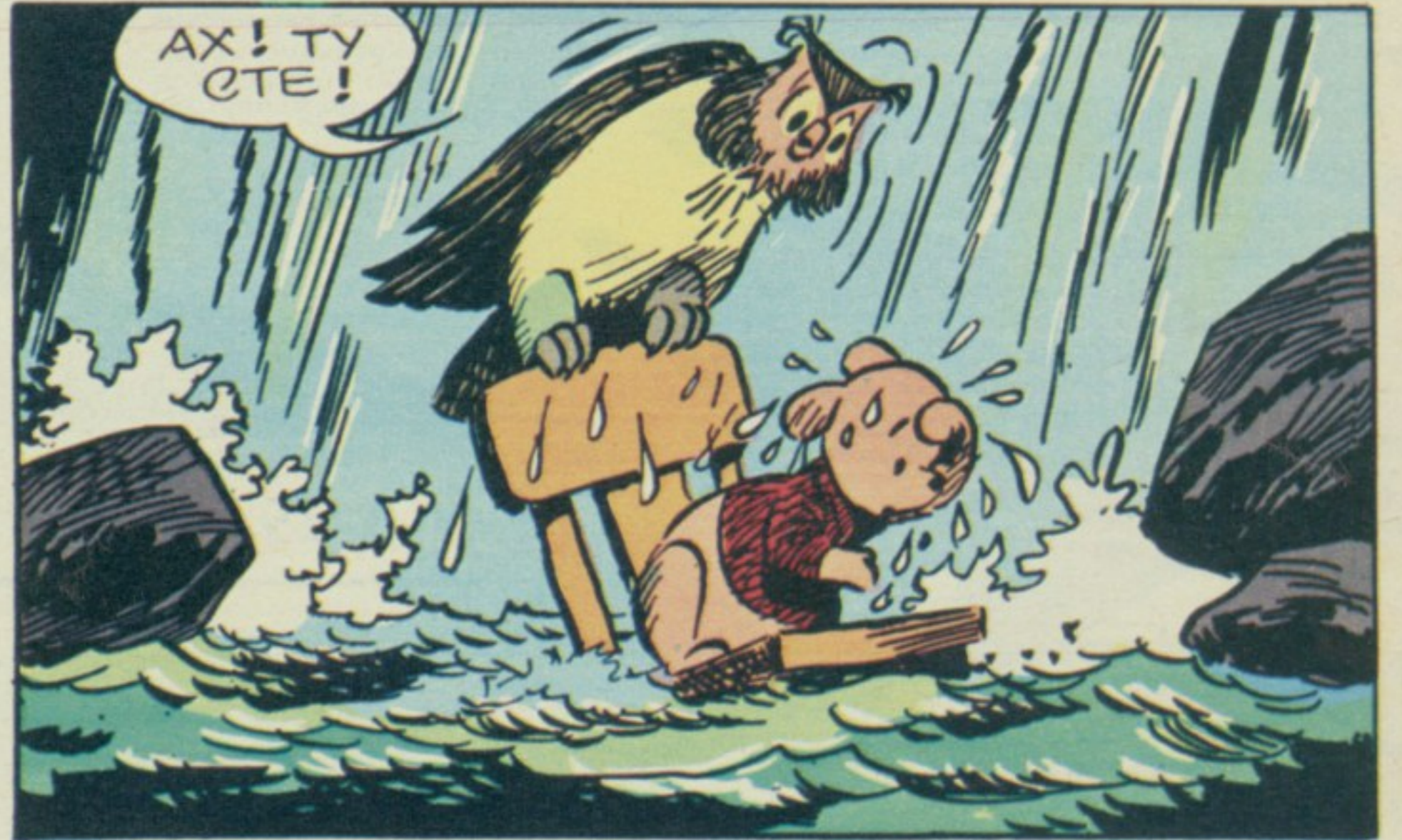
некада стратегијски бомбардер, сада „стари патролција“ океана на прилазима СССР и противподморнички авион. Брзина мала 940 км/ч, али располаже великим акционим радијусом (преко 5.000 км).

ПРИМЕДБА:
СССР не даје податке о многим авионима. Отуда поред неких авиона стоји знак питања.

ВАЗДУХОПЛОВСТВО

WALT DISNEY **ВИНИ ПУ** И ВЕТРОВИТИ ДАН

СОВА ЈЕ СА СТРЕПЊОМ ИЕКАЛА ДА СЕ ЊЕНИ ПРИЈАТЕЉИ ПОДАВЕ У ПОДНОЖЈУ ВОДОПАДА...

АХ! ТУ СТЕ!

А САД ДА ВАМ НАСТАВИМ ПРИЧУ О МОЈОЈ РОБАКИ...

ЗА ТО ВРЕМЕ НА ЈЕДИНОМ СУВОМ МЕСТАШЦЕТУ У ПОПЛАВЉЕНОЈ ШУМИ...

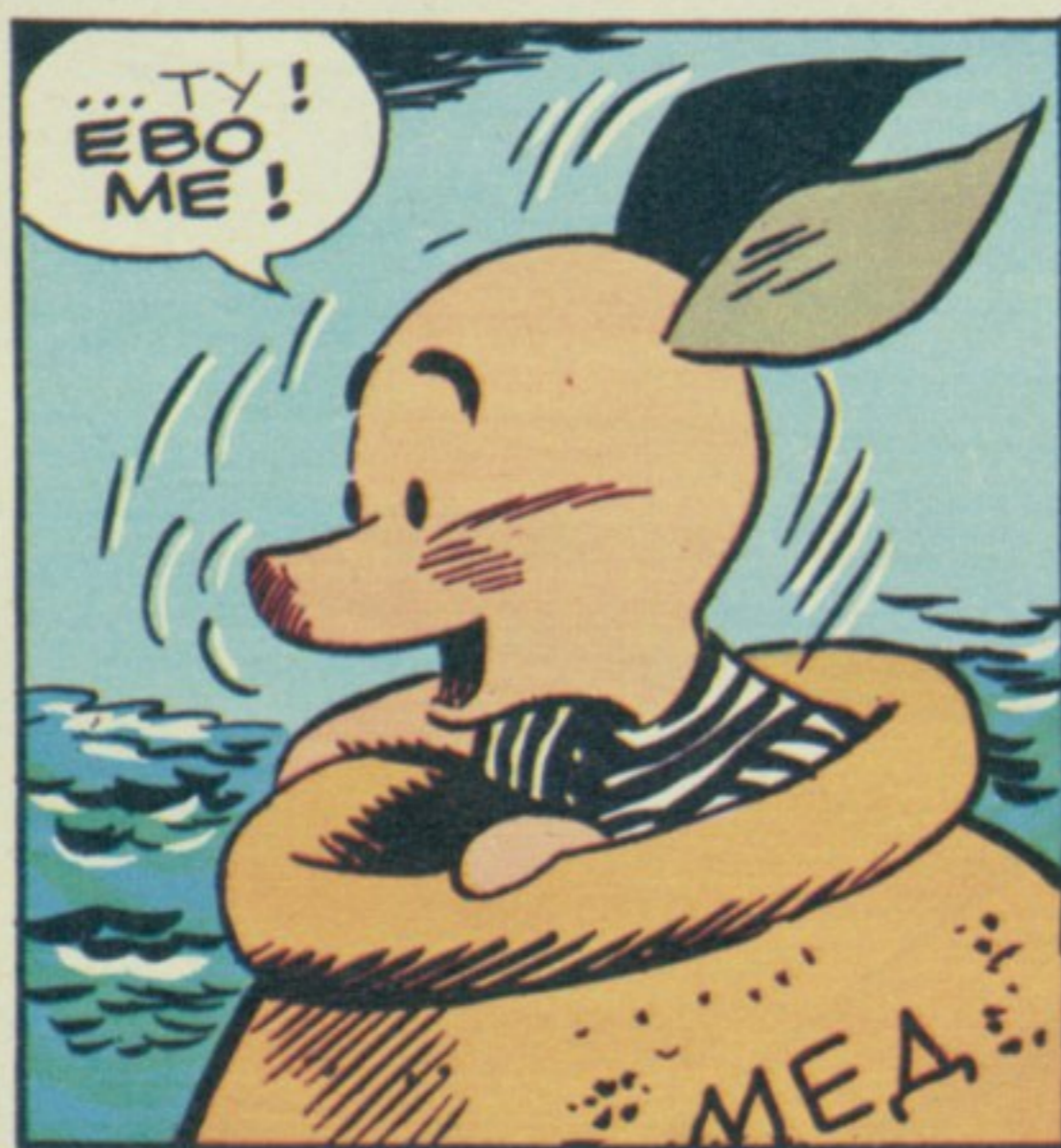
ГЛЕДАЈТЕ! НЕКО НАМ ДОЛАЗИ!

ПУ! ЖИВ СИ И ЗАДРАВ! А ЈЕСИ ЛИ ВИДЕО ГИЦУ?

ОПРОСТИТЕ! ЈА... ЈА САМ...

...ТУ! ЕВО МЕ!

ПУ! ПА ТИ СИ СПАСАО ГИЦУ! ТО ЈЕ ВЕОМА ПЛЕМЕНИТО И ХРАБРО ОД ТЕБЕ!

СПАСАО ГА? ЗАШТА?

ТИ СИ ЈУНАК! И ЧИМ ПОПЛАВА ПРОБЕ, ПРИРЕДИКУ ГОЗБУ У ТВОЈУ ЧАСТ!

СТВАРНО? У МОЈУ ЧАСТ?

ПОСЛЕ ПОПЛАВЕ...

ХИП, ХИП, ПУРАД ЗАВИНИ ПУА! И ЗА ГИЦУ...

КРАЈ

СПАРТАК

73. ГОДИНЕ ПРЕ НАШЕ ЕРЕ РИМСКЕ ЛЕГИЈЕ ПРОДРЛЕ СУ У ТРАКИЈУ...

ГОСПОДАРУ, РИМЉАНИ СУ ЗАУЗЕЛИ СУСЕДНО СЕЛО...

ТРЕБА ДА СЕ ПОВУЧЕМО У ПЛАНИНЕ!

КАКО СЕ УСУБУДУ!? ЊИХОВА ЖЕБ ЗА ОСВАЈАЊЕМ ЈЕ НЕУТОЛЈИВА...

ТРЕБАЛО БИ ДА СЕ БЛАГОМ ПОБЕГНЕТЕ...

ДА БЕЖИМ? ДАЈТЕ МИ КОЊА И ОРУЖЈЕ! ПОКАЗАЋУ ИМ ДА ЈЕДАН ТРАКИЈСКИ ПРИНЦ НИЈЕ КУКАВИЦА!

МАЛО КАСНИЈЕ...

УПАЛИ СТЕ, НЕИЗАЗВАНИ, У ЈЕДНУ НЕЗАВИСНУ ЗЕМЉУ! ЗАХТЕВАМ ДА...

СПАРТАК ЈЕ БИО ОПКОЉЕН ПРЕ НО ШТО ЈЕ УСПЕО ДА ИЗВУЧЕ МАЧ ИЗ КОРИЦА...

ТАЈ МОМАК НЕ ИЗГЛЕДА КАО ОБИЧАН ВОДНИК! ВЕЖИТЕ ГА ИЗА ДВОКОЛИЦА... УВЕКАЋЕ НАШ ТРИЈУМФ...

КО СИ ТИ, ПРИДАТЕЉУ? ЈА САМ ЛАБЕОН, УЧЕНИК ФИЛОЗОФА!

ЈА САМ СПАРТАК, НЕБАК КРАЉА ТРАКИЈЕ...

ЈА САМ ГРК... УХАПСИЛИ СУ МЕ ЗАТО ШТО САМ СЕ УСУДИО ДА КАЖЕМ ДА СНАГА НИКАД НЕЋЕ ПОВЕДИТИ ДУХ! ВУКУ МЕ ЗА КОЛИМА ВЕБ ДАНИМА... НЕ МОГУ ВИШЕ...

ХРАБРО, МЛАДИЋУ! ЈЕДНОГ ДАНА ПЛАТИЋЕ ОНИ ЗА СВЕ ОВО...

ПОСЛЕ 7 ДАНА ЗАРОБЉЕНИЦИ СУ УКРЦАНИ НА РИМСКУ ТРИРЕМУ...

ЗАСТАВЕ

НОВИ ЗЕЛАНД

1
(главни град?)

ДР НЕМАЧКА

2
(главни град?)

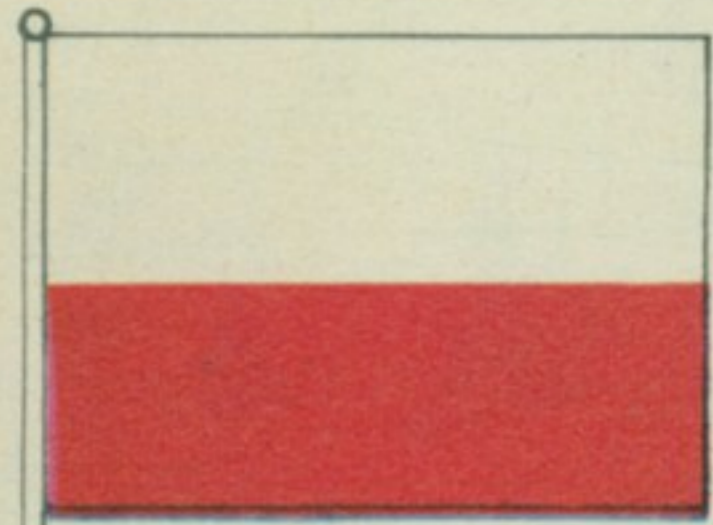
СР НЕМАЧКА

3
(главни град?)

ОБАЛА СЛОНОВАЧЕ

4
(главни град?)

ПОЉСКА

9
(главни град?)

ПОРТУГАЛ

10
(главни град?)

РУАНДА

11
(главни град?)

РУМУНИЈА

12
(главни град?)

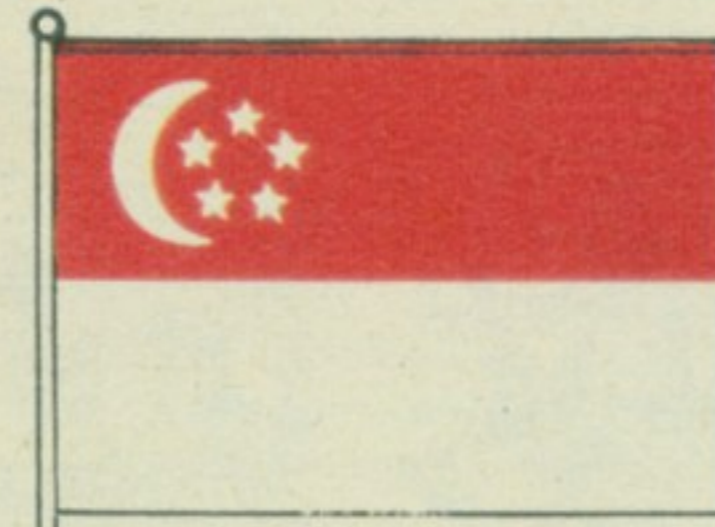
СИЕРА ЛЕОНЕ

17
(главни град?)

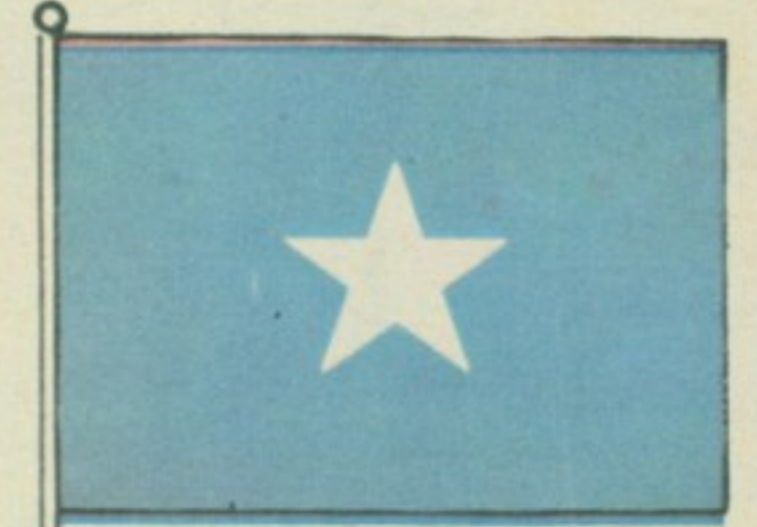
СИРИЈА

18
(главни град?)

СИНГАПУР

19
(главни град?)

СОМАЛИЈА

20
(главни град?)

ТОГО

25
(главни град?)

ТРИНИДАД И ТОБАГО

26
(главни град?)

ТАНЗАНИЈА

27
(главни град?)

ТУНИС

28
(главни град?)

ЧЕХОСЛОВАЧКА

33
(главни град?)

ЧИЛЕ

34
(главни град?)

УАР (ЕГИПАТ)

35
(главни град?)

УГАНДА

36
(главни град?)

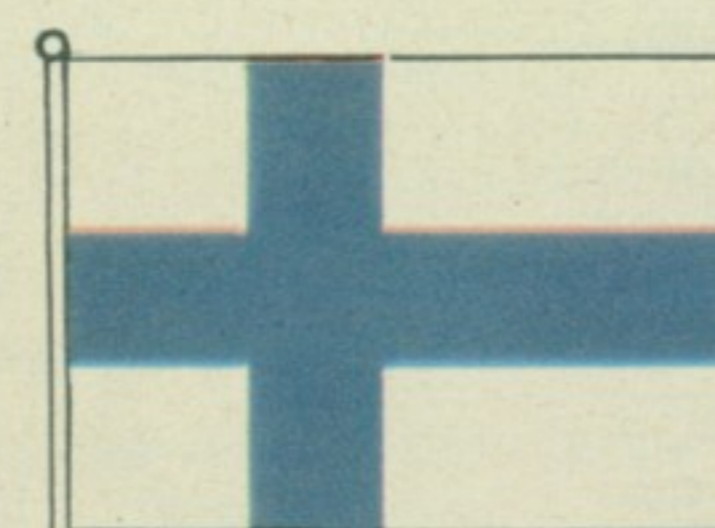
ВИЈЕТНАМ СЕВЕРНИ

41
(главни град?)

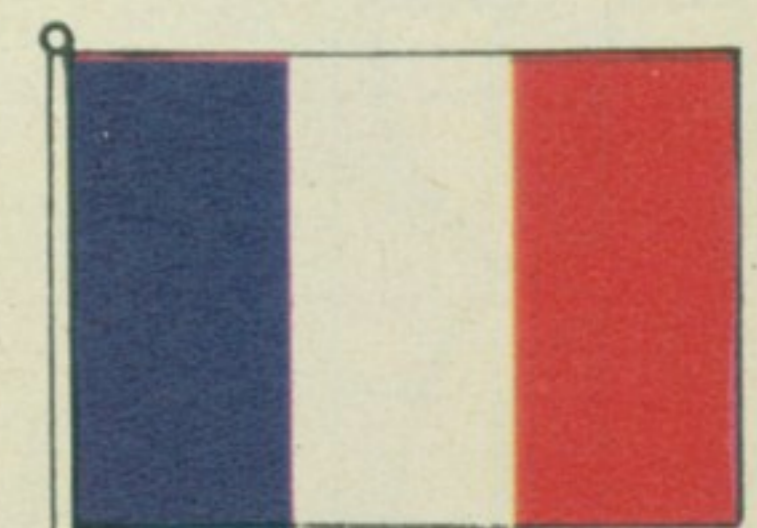
ФИЛИПИНИ

42
(главни град?)

ФИНСКА

43
(главни град?)

ФРАНЦУСКА

44
(главни град?)

ПОГОДИТЕ ГЛАВНЕ ГРАДОВЕ

Ако можете да погодите главне градове земаља чије заставе доносимо испишите их редом од 1 до 48 на дописници и са залепљеним купоном (Политикин забавник 3) пошаљите однах на адресу: „Политикин забавник“, Београд, Македонска 29. Међу тачним одговорима издавачко предузеће „Вук Караџић“ из Београда наградиће са по једном књигом 100 учесника конкурса.

ЗВРКА и његова дружина

© 1967 by NEA, Inc. T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

10-12

10-3

© 1967 by NEA, Inc. T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

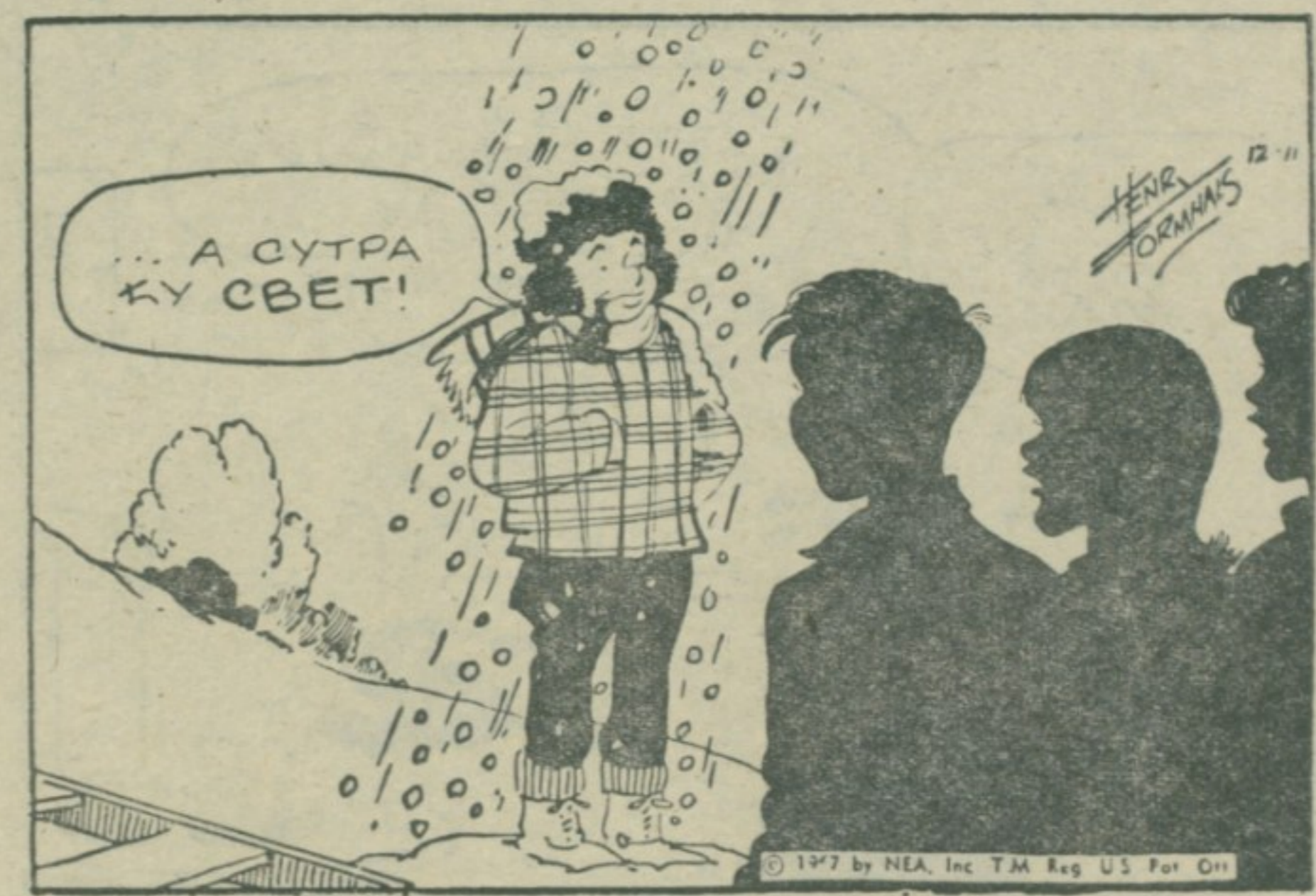
10-8

26

© 1967 by NEA, Inc. T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

10

ТО МАШТАЊЕ...
ЧАК И СТВА-
РАЛАЧКО,
НИЈЕ
ЗА МЕНЕ!
СВЕ
ИСПАДА
НАОПАКО!

НИЈЕ НИ
ЧУДО
КАД ТИ
ИДЕШ
ПО СВЕТУ
ТАКО
ПОГРУЖЕН!
ДИГНИ ГЛАВУ...
СИЈАЈ САМО-
ПОУЗДАЊЕМ!

И ПОЧНИ
ДА
ГОВОРИШ;
«НИШТА
МИ СЕ ЛОШЕ
НЕ МОЖЕ
ДОГОДИТИ!»

И ТО СТАЛНО
ПОНАВЉАЈ...
ГЛАСНО!

© 1967 by NEA, Inc. T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

ЗВРЛЕ,
ШТА СЕ
ДОГОДИЛО?

НАДРЉО САМ КО
ЖУТИ МАЦАК С ТИМ
СТВАРАЛАЧКИМ
МАШТАЊЕМ!
МИСЛИО САМ ДА СЕ
ТИМЕ ЗАИСТА МОГУ
ПОСТИЋИ ЧУДА!

12-11

И ЗАТО САМ СЕ
ПОПЕО НА КРОВ
И РЕКАО: «ЗВРЛЕ,
ТИ ТО МОЖЕШ...
МОЖЕШ...»

А
ШТА
ТО?

© 1967 by NEA, Inc. T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

ДА
ЛЕТИМ
КО
'ТИЦА!

И ТАКО САМ
СТАЈАО, МАХАО
И МАХАО КРИЛИМА,
И ОНДА СЕ ОТИСНУО
И ТРЕСНУО, ЈАСНО!

ПА
ТИ СИ
ЗАИСТА
ЛУД.
ЗВРЛЕ!

12-20

ЧУДИ МЕ
ДА
ПРЕ ТОГА,
КАКАВ СИ,
НИСИ ПОЈЕО
И КЕСУ
СЕМЕЊА ЗА
ПТИЦЕ!

ЈЕДНА
КЕСА
НИЈЕ
ДОСТА!

HENR
ORMALS

© 1967 by NEA, Inc. T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

НАЈБОЉЕ ЋЕ БИТИ
ДА ОДЕШ И КАЖЕШ
НАСТАВНИЦИ ДА
НИСИ УРАДИО
ДОМАЊИ
ЗАДАТАК
О СТВАРА-
ЛАЧКОЈ
МАШТИ!

ИДЕМ
ДА И
ТО ПРЕ-
ГРИМИМ!

30

ДОБРО
ЈУТРО!

ЗНАТЕ, ХТЕО
БИХ ДА ВАМ
ОБЈАСНИМ
ЗАШТО
НИСАМ
НАПИСАО
ЗАДАТАК!
ПРОБАО
САМ И...

12-24

... ЕВО, ВИДИТЕ
И САМИ КАКО
ИЗГЛЕДАМ ОД СВИХ
ТИХ ПРОБА!

HENR
ORMALS

© 1967 by NEA, Inc. T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

© 1968 by NEA, Inc. T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

© 1968 by NEA, Inc. T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

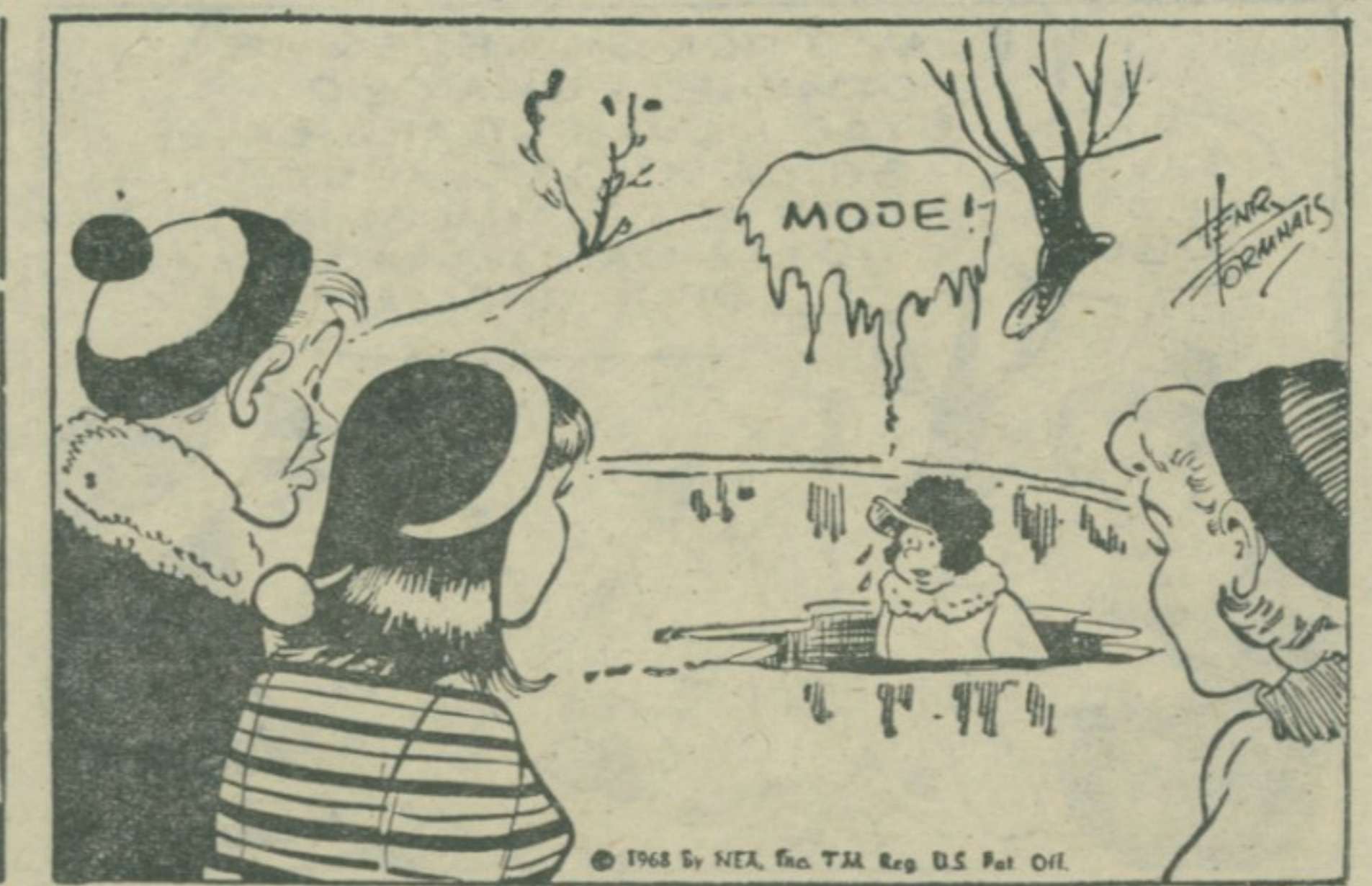
© 1968 by NEA, Inc. T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

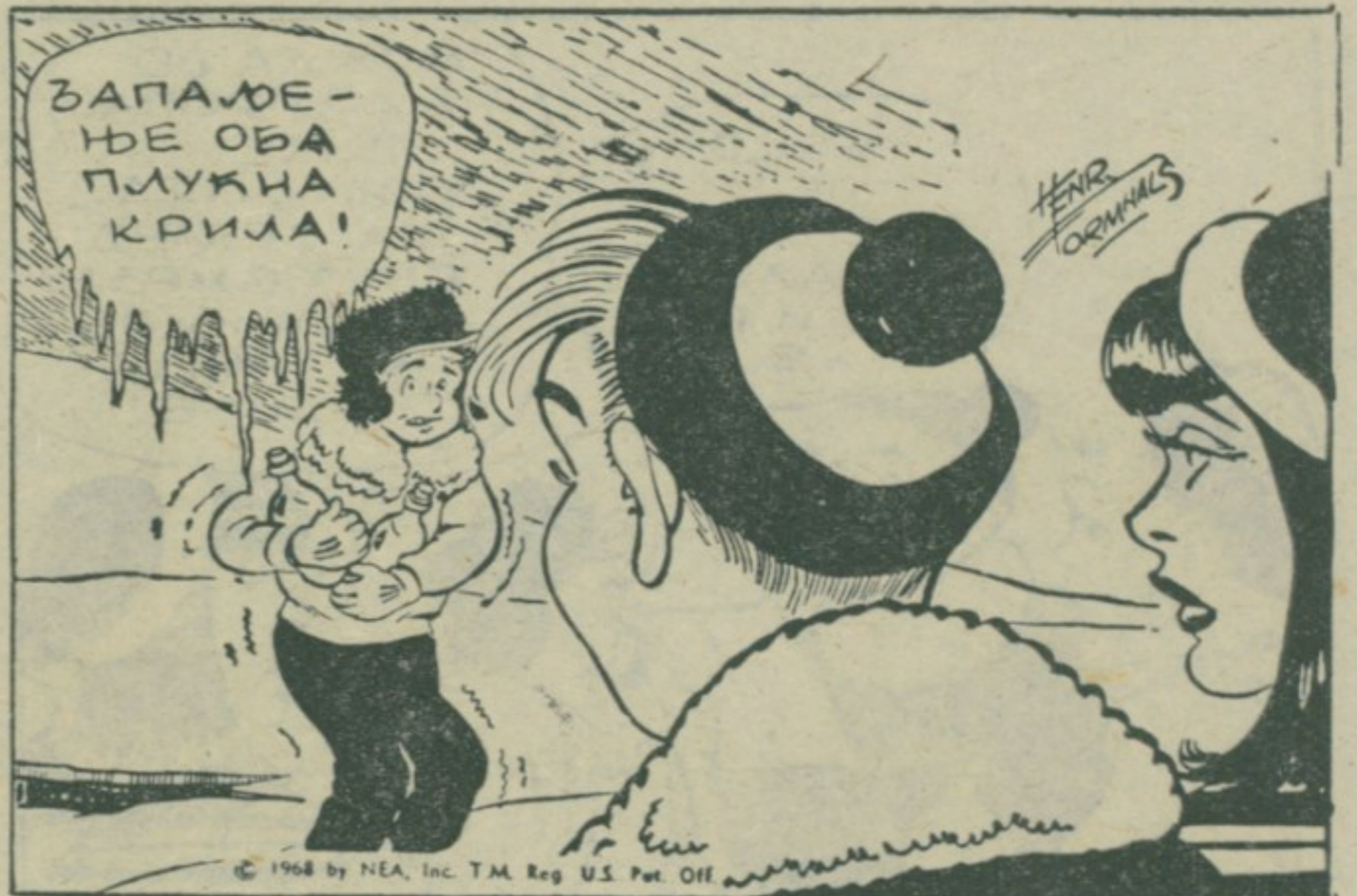
© 1968 by NEA, Inc. T.M. Reg. U.S. Pat. Off.

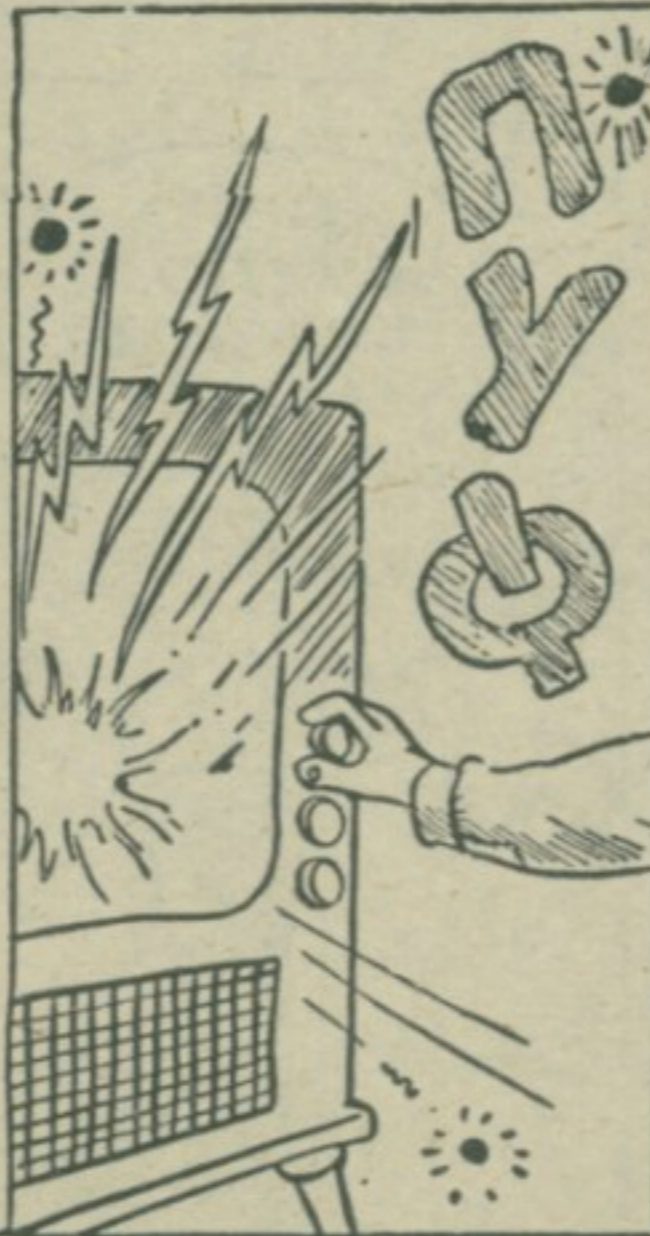

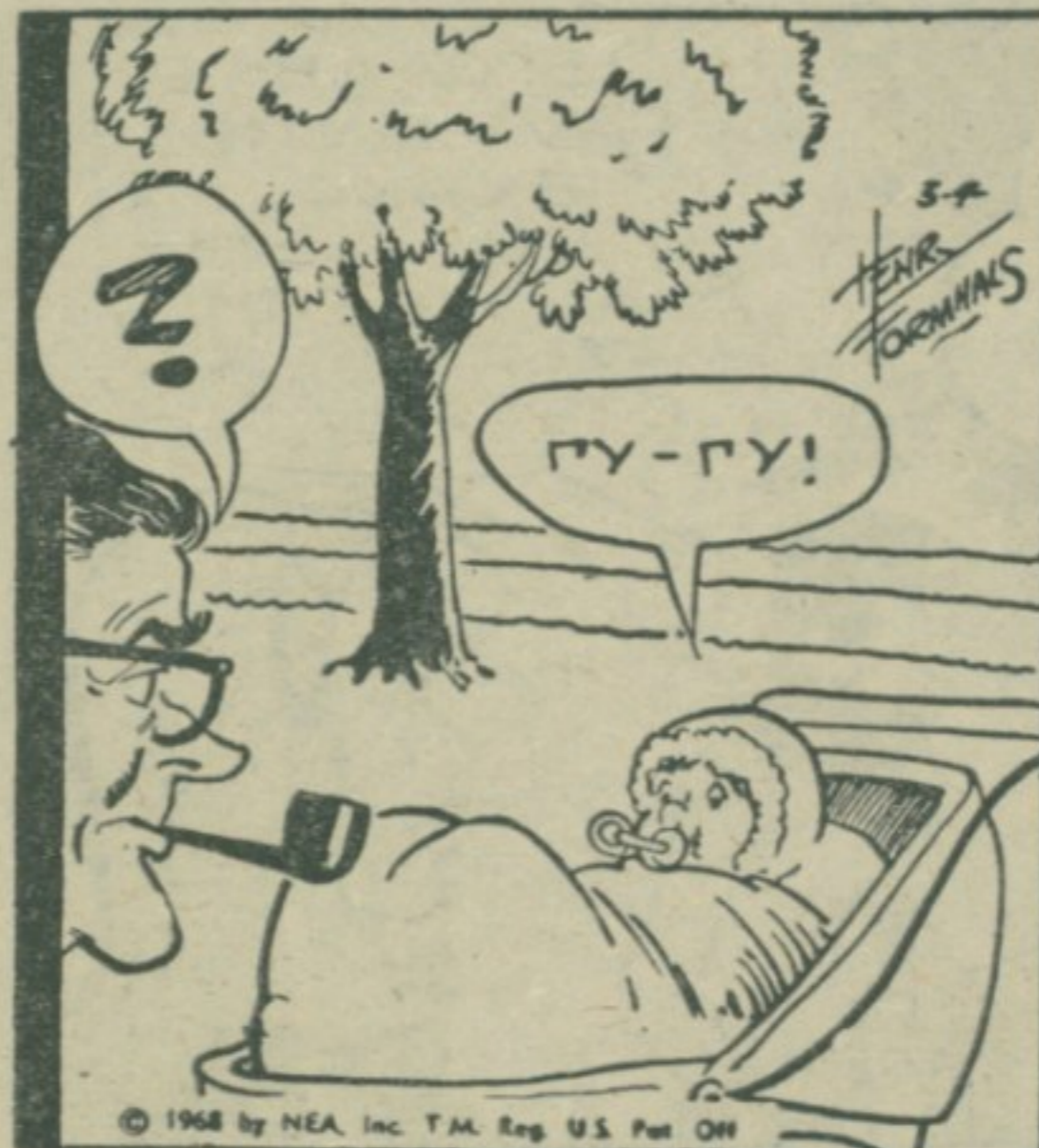

ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА МАРИНА

ТРЕ ВЕЧЕРИ, КОД ЕДИТ ЛЕФЕВР...

НАЗАД! ТО ЈЕ СИГУРНО ПОЛ!

ЗВРР-Р-Р... ЗВРР-Р-Р...

ХАЛО? ЕДИТ? ХА! ХА! ХА! МОЈЕ СЛУКЕШКЕ, ГОСПО-ЋО!...

КО СТЕ ВИ? ШТА СЕ ДОГОДИЛО? СПУСТИО ЈЕ СЛУШАЛИЦУ...

БУТРАДАН УЈУТРУ У КОМЕСАРИЈАТУ...

МНОГО САМ ЗАБРИНУТА ЗБОГ ПОЛА МЕВИСА. НИЈЕ МЕ ЗВАО А ОБЕЉАО ЈЕ... НИЈЕ НИ КОД КУЋЕ... И ДОШ ОНАЈ СТРАШНИ ГЛАС ПРЕ-КО ТЕЛЕ-ФОНА...

ХМ! А КО ЈЕ ИМАО РАЗЛО-ГА ДА МУ ЖЕ-ЛИ ЗЛО?

ЗНАТЕ, ПОЛ И ДА СМО БИЛИ ВЕРЕНИЦИ... АЛИ МОЈ УДАК П. РОБЕР БУРЛЕН ЈЕ БИО ПРОТИВ ТОГА! ЗАТО СМО СЕ ЈУЧЕ УЈУТРУ ТАДНО ВЕНЧАЛИ...

ДОБРО! А КО БИ ИМАО КОРИСТИ ОД ПОЛОВЕ СМРТИ?

ПА... ЊЕГОВ ОРТАК МОРИС МАКЕ И БРАТ СЕРЖ МЕВИС...

НЕ БРИНИТЕ! УЧИНИЋЕМО СВЕ ШТО МОЖЕМО!

ХВАЛА, КОМЕСАРУ! САМО ДА МУ СЕ НЕШТО НИЈЕ ДОГОДИЛО...

НИСАМ ХТЕО ПРЕД ЊОМ ДА КАЖЕМ, ШЕФЕ, АЛИ У СЕНИ ЈЕ ПРОНАЂЕН ЛЕШ ОД ДВА МЕТКА У ГРУДИМА! МОЖДА ЈЕ...

ОСТАВИ-ЛА МИ ЈЕ ЊЕГОВУ СЛИКУ! ХАЈДЕМО У ПРОСЕКТУ-РУ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ТО ЈЕ ОН, ШЕФЕ! АЛИ, КО ГА ЈЕ УБИО?

ОНАЈ КО ЈЕ СИНОВ ТЕЛЕФОНИРАО ЕДИТ ЛЕФЕВР! КРЕНИМО, ШАРОН, ДА ИСПИ-ТАМО СУМЊИ-ВЕ!

ИДАГРЕ СЕРЖ МЕВИС...

...АХ, СИРОТИ МОЈ БРАТ! ТО ЈЕ СТРАШНО... КАКО ЈЕ ТО УЖАСНО ЗА ЕДИТ...

МОРИС МАКЕ...

ПОЛ МИ ЈЕ БИО НЕ САМО ОРТАК, ВЕК И КАО БРАТ! ЈУЧЕ САМ БИО СВЕДОК НА ЊЕГОВОМ ВЕНЧАЊУ!

РОБЕР БУРЛЕН...

ИЗНЕНАЂЕН САМ, КОМЕСАРУ! ИСТИНА, НИСАМ ВОЛЕО ТОГ ДЕЧАКА, АЛИ МУ НИСАМ ЖЕЛЕО НИ СМРТ! НИСАМ ЗНАО ДА СУ СЕ ВЕНЧАЛИ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ХМ! ЧИНИ МИ СЕ, ШЕФЕ, ДА НЕШТО КРИЈЕТЕ! РЕ-ЦИТЕ...

ТАЧНО ЈЕ, ШАРОН! КРИВАЦ ЈЕ...

ДРАГИ СИТАОЦИ, ПОКУШАЈТЕ ДА ПОГОДИТЕ КО ЈЕ УБИО ПОЛ МЕВИСА И НА ОСНОВУ ЧЕГА ЈЕ КОМЕСАР МАРИН ЗАКЉУЧИО КО ЈЕ ТО!

ДОЛЕ СПРАВЕ ЗА МУЧЕЊЕ! — Права револуција у одевању почела је 1913. године у Копенхагену. Модни часопис „Журнал д ла мод“ писао је: „... и надамо се да ће даме прихватити, ако ни због чега другог а оно ради здравља, нову Ботичели линију коју су лансирали поборници истицања природне лепоте тела...“ И заиста, женска мода XX века ослобађа се полако али сигурно корсета, стезника и осталих „справа за мучење“. Широки удобни јапански кимоно, нешто стилизован, одушевљено су прихватиле прве даме нашега столећа (први цртеж слева) а лансирао га је чувени Поаре чије су креације биле инспирисане источњачким моделима.

После I светског рата на европску позорницу ступа славни, недавно преминули, архитект Корбизије и његов функционализам који је имао великог утицаја и на моду. Хаљина постепено престаје да буде терет и прилагођава се потребама живота, тела и покрета. Украси, наравно, и даље постоје: спуштен струк (трећи слева), крзно које никада и није изишло из моде (пети слева), хаљине за свечане изласке (четврти слева). Врхунац ове практичне одеће биле су панталоне и мушка фризура које су жене заувек извојевале за себе (последњи слева). Тај функционализам у мушкој и женској моди одржао се до данашњих дана.

ДЕНИС ШАМПИОН

ВЕЧЕ ИС

ОВО ЈЕ ТВОЈА ПРАВА МАЈКА

У броју 905. од 2. маја објавили смо рубрику „ОПРОСТИТИ“? У ствари, било је то писмо дечака Драгана који је испричао свој живот и позвао читаоце да му пишу шта сад да ради. Јер, њега је као двогодишњег дечака усвојила једна породица у којој је живео лепо све до своје 16. године када је случајно сазнао да му они нису прави родитељи, да је усвојен и да његова права мајка живи на селу. Сад се он пита да ли треба да опрости мајци која га је дала и коју није видео 14 година и оној другој која га је одгајила, али му није рекла истину — да је усвојен.

Многи читаоци одговорили су на његово писмо. Овде доносимо писма оних чија је судбина у понечему слична Драгановој.

Драги Драгане,

Мени је 15 година и живим у Мостару. Прије месец дана-два сазнала сам да људи код којих живим нису моји прави родитељи. А ево како се то догодило.

Био је крај марта. То вече требало је да идем у позориште са школом. Зато сам журила кући. Отворила ми је врата татина мама, а моја бака. Она је била код нас у гостима. Брзо сам се пресвукла и хтјела отићи, кад ми је бака пружила писмо. Она је неписмена жена. Брзо сам га отворила и зачуђено прочитала. Писала ми је моја права мајка и то са отока Угљена гдје се налазила у одјелу психијатрије. Неколико тренутака сам остала као парализована.

Ни сама не знам колико сам пута прочитала писмо. Бака ме је забринуто погледала али ја сам је вјешто слагала. Ближило се осам часова, вријеме када ми се мама враћала с посла. Она је дошла и изненадила се што ме види код куће. Рекла сам јој да ћу јој касније објаснити разлог. Она се са баком распричала о протеклом дану, јер „мама“ доживи увијек нешто занимљиво на њеном радном месту. Нешто касније дошао ми је и тата.

Вечерали смо. „Мама“ је везла. „Тата“ и бака су гледали телевизију, а ја сам шврљала нешто без везе. Убрзо затим „тата“ и бака су отишли да спавају. Остала сам сама са „мамом“.

Извукла сам писмо и наглас сам јој га прочитала. Нешто ме је стезало у грлу и ја сам се борила са сузама. Моја „мама“ запалила је цигарету и рекла:

— Видиш, Слобе, то писмо је написала твоја права мајка.

Као гром из ведрог неба погодиле су ме њене ријечи, но слушала сам је даље.

— Деветнаестог јануара 1954. у болницу је дошла луда А. да се породи. Затекала сам се у болници. Она је родила женско дијете, а то си била ти. Знаш, твоја мајка је велика крадљивица, скитница, а мало је поремећена умом. У болницу је дошла у пратњи милиционера. На-

име била је у затвору скоро читаво време док те носила у себи. Сутрадан сам опет дошла у болницу. А није хтјела да те доји. Тај дан је побегла.

Медицинско особље ти није давало хране и ужасно су се односили према теби, називајући те „курвиним копилетом“. Ја сам их молила да ти дају храну. Они су ме исмејавали. Осмог дана сам те из сажаљења узела и однела кући. Ја и твој тата смо те усвојили. Чetrдесет дана након порога А. су одвели у Столац гдје је провела десет година. Она је 3 године пре тебе родила мушко дијете које је живо закопала. Случајно су туда пролазили неки људи, чули дјетињи плач, усвојили га. Твоја мајка радо се дружила са војницима и твој прави отац је сигурно неки војник. Ваљда схваташ да без мене не би живјела — завршила је „мајка“ своју причу.

ми да је моја мајка. Но, ја јој нисам запамтила лик.

Она је у писму обећала да ће убрзо доћи. Узалуд сам се питала шта је она радила петнаест година. Моји посвојитељи су ми забранили да јој пишем. Ја сам јој ипак написала писмо и добила одговор од ње. И у другом писму она ми обећава да ће доћи. Ја знам да јој је одузето материнско право. Заиста, горка је истина о мом поријеклу.

Али, сад је питање шта да радим? Није ми лоше код нових родитеља. Имам безбрижно детињство, али осјећам да то није права родитељска љубав. Јер, врло су ме ријетко, „мама“ и „тата“ узели на крило и кад сам била мања, или пољубили. Често сам их питала зашто они то не раде, али они су упорно шутјели. Ја сам им захвална и ја их ипак волим.

Али шта ћи бити послје сусрета са мојом

— ВИДИШ, СЛОБЕ, ТО ПИСМО ЈЕ НАПИСАЛА ТВОЈА ПРАВА МАЈКА. —

Неколико тренутака владала је тишина. Нисам се могла снаћи.

— Значи комшије и твоје пријатељице знају праву истину о мени? — храбро сам рекла.

— Да, и оне су ми увијек пребацивале што сам те усвојила. Мени је драго што си пристојна девојчица, одличан ђак и што си добра пливачица — рекла је моја „мајка“.

Ни сама не знам како сам се нашла у својој соби. Легла сам у кревет а сузе су ми квасиле врело лице. То вече сазнала сам истину о себи. Нисам могла спавати.

Размишљала сам. Сад ми је пукло пред очима. Више ми није било нејасно што су ме другарице и другови избегавали и потцењивали. Схватила сам и зашто немам друштво.

Као кроз маглу сјећала сам се забавишта и жене која ми је нудила слаткише и говорила

правом мајком, то не знам. Ја ипак желим да наставим школу. Ићи ћу у гимназију. Моја освета ће се састојати у томе што ћу доказати људима да и једно „копиле“ може бити корисно друштву. Мени је тешко и готово не излазим нигдје. Не дружим се готово ни с ким и с нестрпљењем очекујем мајчин долазак. Не знам, али се ипак надам, да се моја мајка барем мало промијенила.

Видиш, Драгане, ти ниси једини који си посвојен. Ја мислим да треба да опростиш својој мајци јер она је имала разлога зашто те је оставила. Схвати и њу, јер свака мајка воли своје дијете. Такође мислим да онима који су те одгајили треба да будеш захвалан. Схватам твоју љутњу и огорчење, али, не буди злопамтило, опрости свима.

Мостар.

Твоја Слободанка

СТИНЕ

ТРПЕО САМ МУШКИ

Драги Драгане!

Имам 17 година, а у мом родном листу пише: „Усвојен од С. Р., службеника и С. Р. Усвојеник ће носити породично име Стефановић Горан. Усвојеник има сва права наследства. Уписан по решењу СУП-а бр. 1549 од 1953. године.

Имао сам 15 мјесеци када сам пронађен у једном дивном парку на једној дивној клупи, обасјаној сунцем. Да! Зашто се чудите? Као да сунце сија само онда када је неко срећан? Дакле, усвојен сам а то наравно нисам ни знао. У раном детињству отац ме је терао да копам, имали смо једну малу башту, док су се остала дјеца играла на пољанчету. Али му ја то у крајњој линији нисам ни замјерио јер сам га волео.

У школи сам све до седмог био одличан. За те успјехе нисам добио чак ни похвалу. А у седмом разреду закачио сам се са једним другом и он ми је рекао: „Хајде шути: ти си усвојен. Немаш ни оца ни мајке!“ То ме је покосило. Потрчао сам кући, забио се у најмрачнији кут и размишљао: „Не, није то истина. То не може бити“. Но, била је истина. И прије сам сумњао. Чудио сам се како ме је мајка родила у 44. години. Али ја сам избјегавао да размишљам о томе јер сам се тога бојао.

„Мајка“ ме је стално тукла и псовала. Колико пута сам а и сада, кад бих отишао код неког друга и видео како они сретно живе, осјетио тугу.

Једном сам приликом отишао у собу али сам се истог тренутка пришуњао да чујем о чему разговарају моји родитељи. Говорио је отац:

— Схвати да је он без оца и мајке. Да треба да осјети мајчину љубав. Да живи као и сва друга дјеца. Добро знам како ми је било. И ја сам остао без родитеља у својој петој години и потуцао се по домовима... и

Нисам га даље слушао. Побјегао сам. Јер сам се бојао. Бојао се истине.

Пролазили су мјесеци и ја сам то „заборављао“. Или ми се то чинило. Али, дошло је и оно најболније, најгоре. Негдје у мају 1967.

МАЈА ВИОЛЕТА МИ ЈЕ ПОСТАЛА СЕСТРА.

„ХАЈДЕ ШУТИ: ТИ СИ УСВОЈЕН. НЕМАШ НИ ОЦА НИ МАЈКЕ!“

отац ми одлази у болницу. Жуч. Камен у жучи. Оперисан је. Пише из болнице да се упишем у средњу школу. Отишао сам у општину да тражим родни лист. Тамо је била једна жена и кад сам добио родни лист видела га је и почела је да говори:

— Јадно дијете. Како могу тако оставити дијете? Колико си имао година кад су те усвојили? Да ли те туку?

Питања су ми бучала у глави, али ја их уопште нисам разумео. Они говоре као да сам ја усвојен. Немогуће!!! Кад сам дошао кући, дубоко сам зарео главу у јастук и заплакао. Дуго сам плакао. Послије тога проводио сам многе бесане ноћи. Трпео сам ипак мушки. Седам дана након тога умире ми отац. Једино биће које

сам у животу волео. Не знам ни сам како сам све то издржао.

Шест мјесеци касније мајка ми одлази у болницу гдје је и дан-данас. Кажу опасно је. А ја живим сам. На мене се све свалило. И школа (уписао сам се у школу ученика у привреди за РТК-механичара, идем у други разред). Кување, прање, спремање, учење и да не набрајам. Никад нисам осетио радост живота. Ни што је то срећа ни што је безбрижност. Само туга, бол, горчина, потиштеност и несрећа за несрећом. Бојим се да ћу умријети, а да нисам ни живјео.

Али Драгане, не очајавај. Доћи ће тренуци среће и ја и ти ћемо упловити у живот и осјетити да може бити другачије него што је сада. Сарајево Г.

НИСИ У ПРАВУ!

Драги Драгане,

Родила сам се пре 13 година у Новом Саду. Идем у VII разред и одличан сам ђак. Мајка ми је умрла на порођају. Узела ме је једна породица. Код ње сам провела најгори период свог живота. Напомињем: ови ме нису узели из неке хуманости већ због новца који су добили. Али чим су га потрошили, оставили су ме у дроњцима. Кад сам имала петнаест месеци, нашла ме је породица Бранков и одлучила да ме усвоји.

Дивно сам живела, волела их, али после готово дванаест година прочитала сам у новинама потресну причу о малој девојчици коју је мајка бацила у коприву између трећег и четвртог новембра 1967. обучену једино у пелене.

Ишла је још неколико чланака о тој де-

војчици. У последњем је писало да ће девојчицу однети у Суботицу у дом за нахопад.

Почела сам да плачем и одлучила да родитеље замолим за велику жртву: да узму малу девојчицу да ми буде сестра јер кад једног дана њих не буде, нећу имати никога на свету.

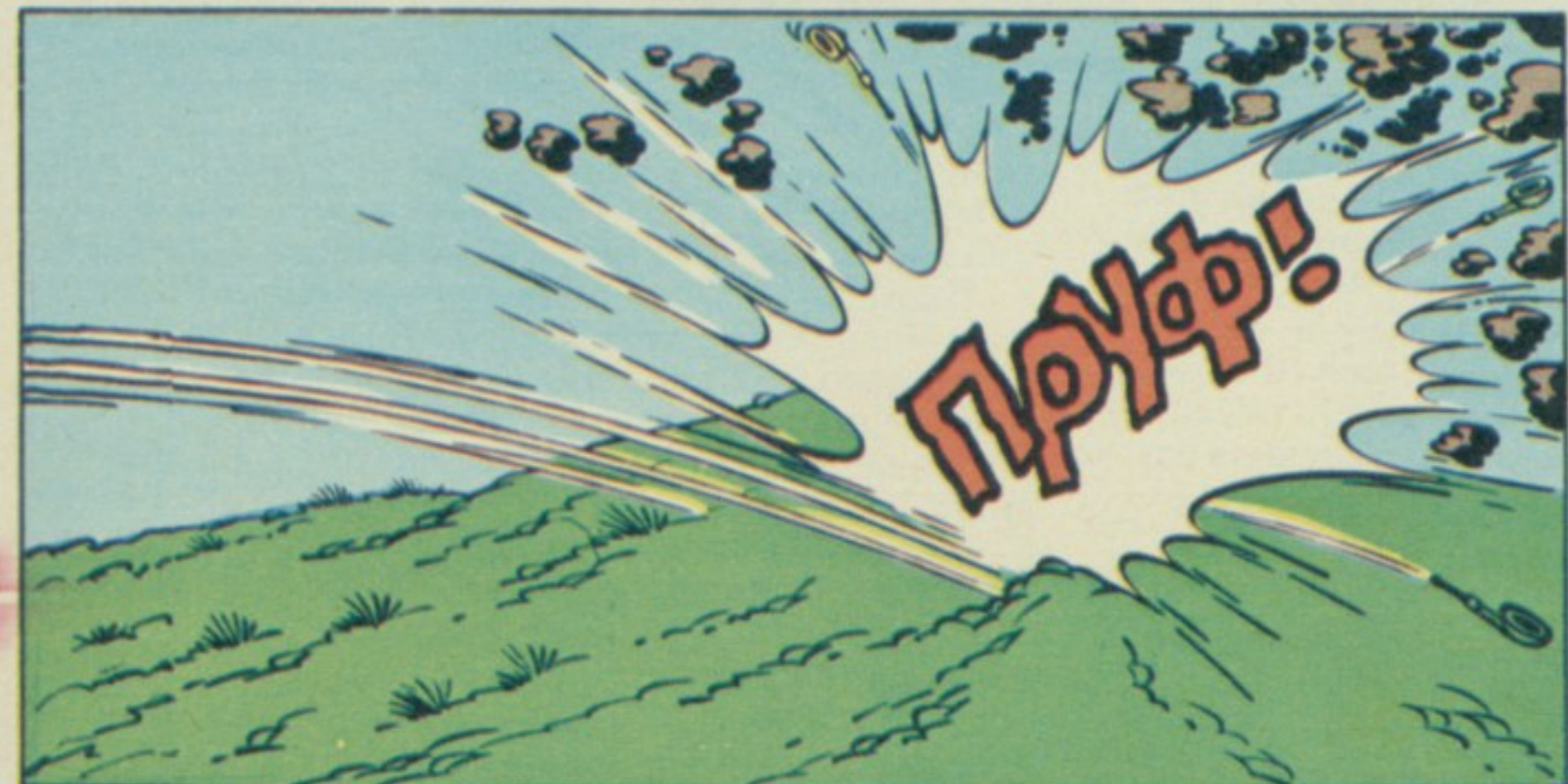
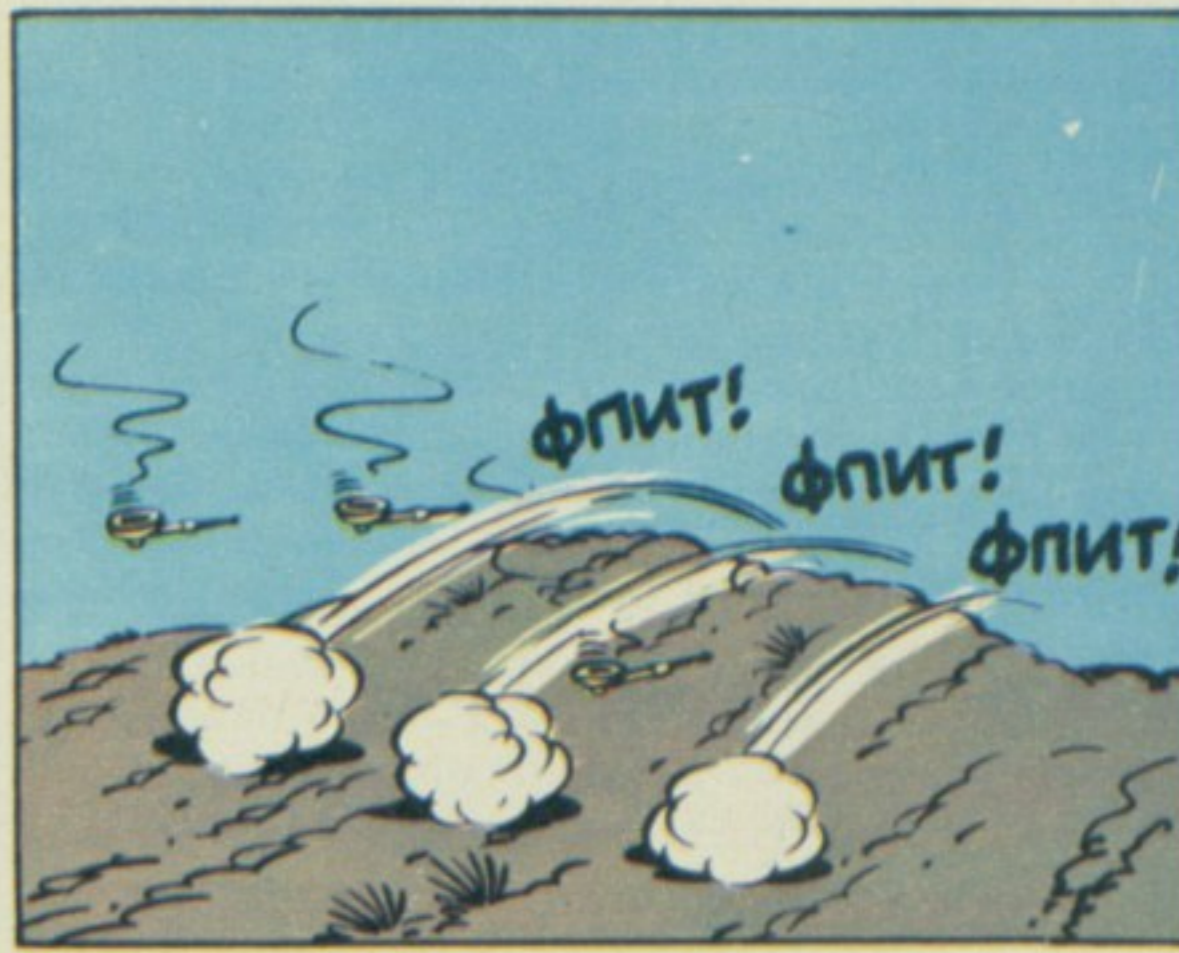
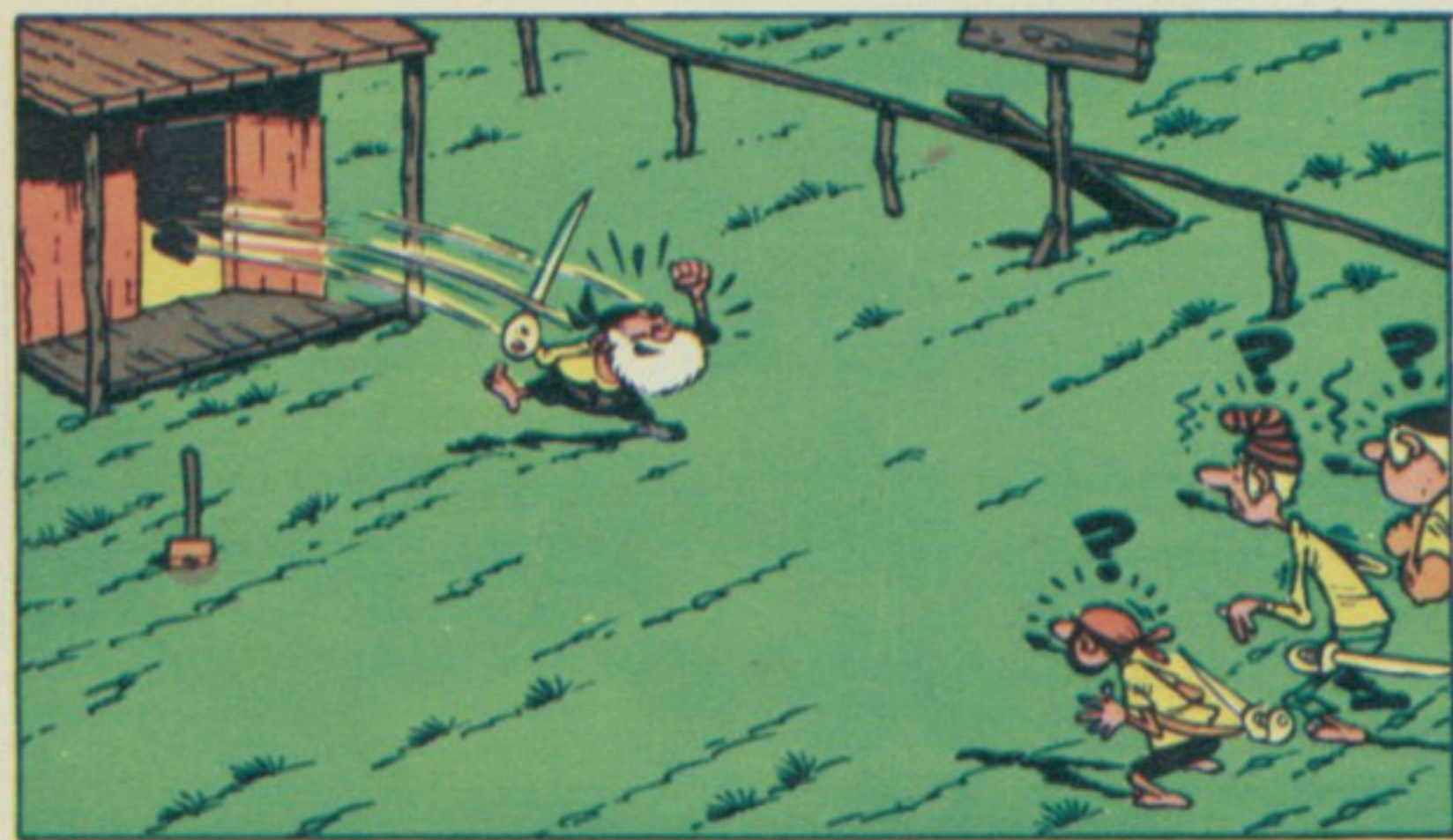
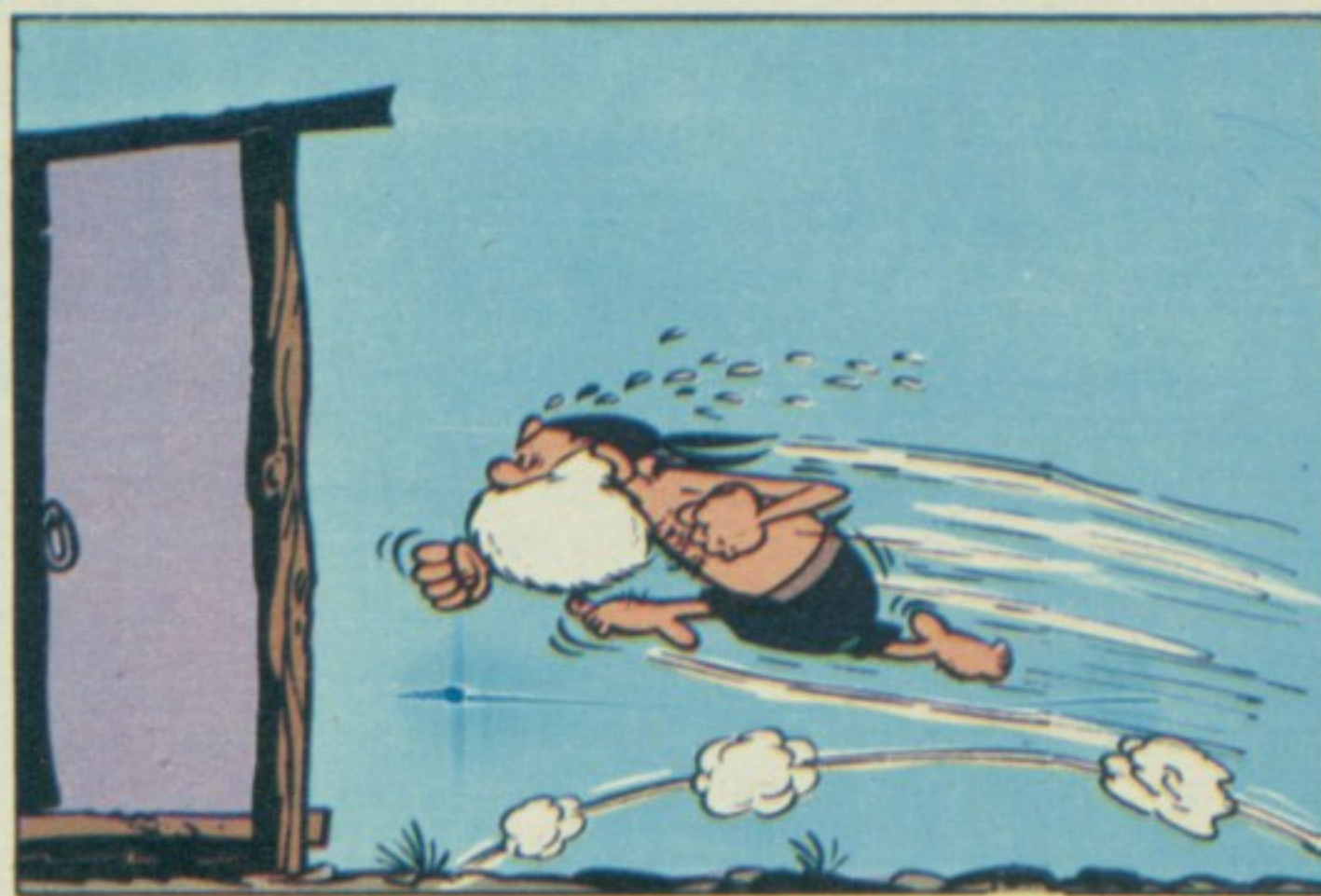
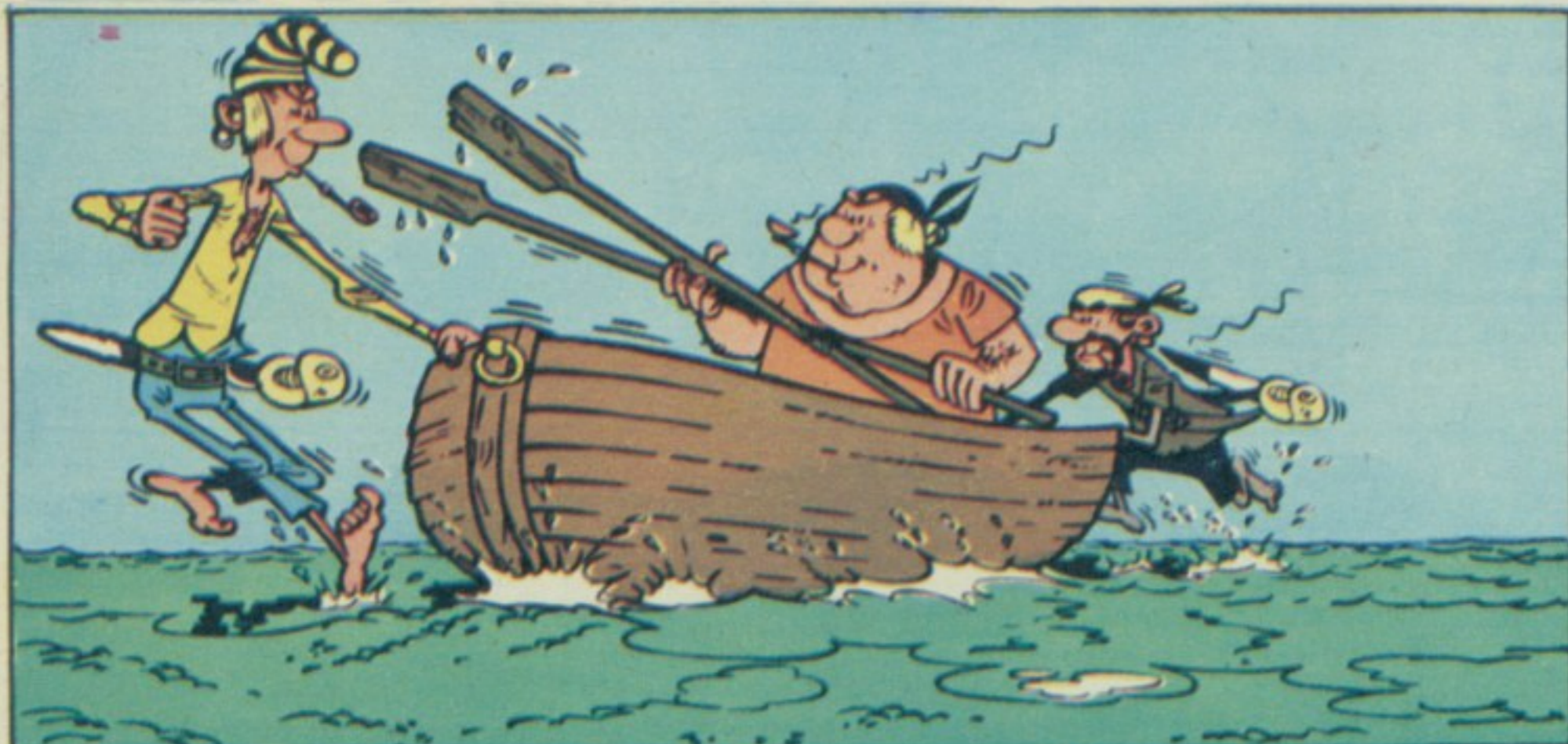
Било им је тешко да одлуче јер моја мајка има 46 година а тата 50, док је девојчица имала само неколико месеци. Ипак, њихова хуманост је победила као и сузе у мојим очима.

Нови члан породице је стигао. Од тада још више волим тату и маму. А мала Виолета расте и доноси радост нашој кући.

Из овог писма желим да извучем закључак: Драгане, ниси у праву! Треба да будеш захваљан људима који су те отхранили.

Катарина Бранков
Нови Сад ул. Лазе Нанчића 5/III

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ФРАНЦУСКИЊА МЕРИ МАРВЕН УПРАВЉАЛА ЈЕ БАЛОНОМ, АВИОНОМ, ХЕЛИКОПТЕРОМ, БИЛА КЊИЖЕВНИК, ГЛУМИЦА, НОВИНАР, ИСТРАЖИВАЧ, А У СПОРТУ ЈЕ ПОСТИГЛА 17 РЕКОРДА

Да се бакица не спрема за „Тур д' Франс“? — добацио је шофер париског таксија ове подругљиве речи 87-годишњој старици која је кочперно возила бицикл, а није ни сањао колико су оне близу истине.

Додуше, симпатична бака Мари Марвен није се баш припремала за бицикличку трку „Тур д' Франс“ те, 1962. године, али је зато у тој трци учествовала много раније — 1900. године, тачно на самом почетку двадесетог века.

То је скандал!

Деценијама је Мари Марвен својим подвизима узбуђивала не само француску

већ и светску јавност. Називали су је „недостижном авантуристкињом“, „вереницом опасности“, „светском женом“ и сви су јој ти надимци савршено пристајали. Јер, она је заиста била неустрашива у подвизима и неуморна у тражењу нових авантура. Радила је и покушавала све — од писања и истраживања, па до летења. Буквално све што људи могу да раде чинила је и она. Једино није ни покушала да се уда. Не зна се да ли је то било зато што је исувише волела слободу, или што се бојала да због тога неће стићи да оствари све што је замислила.

Али, почнимо редом. Рођена је 1875. у Оријаку, у чиновничкој породици. Од најраније младости почела

је да се бави спортом и огледала се у свим дисциплинама. Атлетика, пливање, гимнастика, алпинизам, смучање, возња бобом, клизање, једрење, тенис, стрелаштво, голф, мачевање, бициклизам — све је то успешно опробала ова живахна млада Францускиња. Наравно неке од ових дисциплина биле су уобичајене за отмене госпођице тога доба, али су зато неке представљале прави скандал, на пример џиу-џиу. А Мари Марвен је баш такве дисциплине упражњавала.

На Олимпијским играма у Паризу 1900. године такмичила се у скоковима у воду и, како је већ речено, учествовала у бицикличкој трци „Тур д' Франс“. Године 1903. обучена у сукњу-

☆☆☆☆☆☆☆☆ ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

-панталоне, освојила је један од највиших алпских врхова, а 1906. године препливала је 12 и по километара и потукла рекорд Енглеза Келермана.

Као спортисткиња постигла је 17 рекорда и почасних титула.

Аваншѹра у балону

Али, Мари Марвен није могла да се задовољи само подвизима на земљи и у води. Она је морала да се вине и у висине, да полети. Године 1909. у балону „Мегеор“ превезла је једног путника из Нансија у Холандију, а одатле у Енглеску. Био је то опасан лет. Због снажне буре гондола је више пута готово додиривала површину мора. Али, Мари је издржала.

Кад су се појавили авиони, Мари Марвен је, заједно са бароницом де ла Рош и Хеленом Дитрије, била једна од првих жена-пилота на свету. Њена летачка дозвола, издата новембра 1910. године носи редни број 281. Она је једина жена која је имала дозволу да лети балонима, хидроавионима, авионима, а касније и хеликоптерима. Имала је укупно око 900 слетања, без иједне незгоде. Била је и прва путница чувеног pilota Ролана Гарса кад је изводио своје славне дупинге.

Мари Марвен је била и новинар, конферансије, писац. Говорила је више језика међу којима и есперанто. Бавила се и сликарством. Волела је да фотографише.

Али то није све: озбиљно се бавила метеорологијом, картографијом, па чак и балистиком. Све те дисциплине биле су везане за њене склоности, али она није ни у једној била површина.

14 година у Африци

Огледала се у глуми и као ученица велике Саре Бернар играла је у армијском позоришту 1912. године. Нешто касније је добила ратно одликовање за пожртвовано спасавање рањеника у Доломитима. Под лажним именом Болије учествовала је у борбама и пуцала на непријатеља. Била је и у санитарској авијацији.

Одушевљена Африком и истраживачким подвизима на овом континенту провела је тамо 14 година. Крстарила је по Сахари и чак покушала да се смуча на песку! Једном, док је била на пецању у Мауританији, не-

опрезно је загазила у воду и упала у матицу. Морала је да плива пуних девет часова да би се дочепала обале.

Између првог и другог светског рата путовала је, бавила се истраживачким радом, писањем, а после другог светског рата, 1948. године, добила је Гран при за књижевност, а нешто касније и Легију части.

Чеѹврѹа на сѹиску за леѹ на Месецу

Иако већ у дубокој старости, Мари Марвен је 1955. године добила летачку дозволу за управљање хеликоптером и авионом. За време једног од њених путовања у Америку, неки амерички новинар проклевио је да се пријавила за лет на Месец и да је четврта на списку!

На жалост ту своју жељу није могла да оствари. Није дочекала ни да види хоће ли човек успети да се искрца на Месец.

Умрла је 1962. године.

МАРИ МАРВЕН ЗА ВРЕМЕ ЈЕДНОГ ПУТА У АМЕРИКУ 1947. ГОДИНЕ. ТАДА ЈЕ ИМАЛА 72 ГОДИНЕ. 55

КАДА ЈЕ СИНГАПУРЧЕВ УХОДА, КОЈИ СЕ УВУКАО КАО ГОСТ НА ЛИЛИН БРОД, ЗАПАЛИО ЦИГАРУ, АКТИВИРАО СЕ МИНИЈАТУРНИ РАДИО-ОДАШИЉАЧ СКРИВЕН У УПАЉАЧУ!

ХАЈ! УСПЕХ! ОДАШИЉАЧ ЋЕ ОСТАТИ НА БРОДУ... И ДОВЕШЋЕ НАС НА ЦИЛО!

БИИП!

БИИП

А ОНДА ЋЕМО СЕ ОБРАЧУНАТИ СА ОНОМ ВЕШТИЦОМ И ЊЕНОМ КОЦКАРНИЦОМ!

БИИП

КАД СУ СЕ ГОСТИ ОПРОСТИЛИ, НА БРОДУ ЈЕ ОСТАО, МАГНЕТОМ ПРИЧВРШЋЕН ЗА ЗИД, МИНИ-ОДАШИЉАЧ...

БИИП

БИИП

УХОДА СЕ ВРАТИО НА КОПНО И ПОДНЕО ИЗВЕШТАЈ...

ХЕЛИКОПТЕРОМ ИХ, ЗНАЧИ, ПРЕВОЗИ! ВЕЖЕ ИМ ОЧИ ПА ИХ ЧАК ПРОВЕДЕ ПОРЕД СКРИВЕНОГ РЕНДГЕН-АПАРАТА ДА БИ ОТКРИЛА СКРИВЕНО ОРУЖЈЕ!

ДУЖЕ НОЋИ...

БУДИТЕ СПРЕМНИ, ХАЗАРДЕ, КАД ДОЂЕМ С МУШТЕРИЈАМА!

ЈА ЋУ МАЛО ДА ОДРЕМАМ...

"ЖУЕЉА" МУ СЕ БРЗО ИСПУНИЛА...

ААХ!

МАЛО КАСНИЈЕ... У ПОДРУМУ СИНГАПУРЧЕВЕ КОЦКАРНИЦЕ...

'ОЖЕТЕ ЛИ МОЋИ, МАЕСТРО?

ОХ! ЈА САМ СТРУЧИЊАК ЗА МАСКЕ!

ПРЕКО ЛИЦА УСПАВАНОГ ХАЗАРДА НАНЕСЕН ЈЕ СЛОЈ КАШАСТЕ МАСЕ...

8-29

КАД СЕ МАСА СТВРДНУЛА...

НЕГАТИВ ЈЕ ГОТОВ! САД ЋЕМО У ЊЕГА УЛИТИ ТЕШКУ ПЛАСТИЧНУ МАСУ... И ИМАЋЕМО ДВА МИСТЕР ХАЗАРДА!

909

НУЛА X

ИЗДАЈНИЧКИ ОЖИЉАК

ОРГАНОВА ПРИМА СЕ ПОТВРДИЛА. НА ДУПИТЕРУ ЈЕ ЗАСТА ЖИВЕЛО БИМЕ КОЈЕ ЈЕ ХТЕЛО ДА ЗАВЛАДА ЗЕМЉОМ...

СИГНАЛ! ОВО ЧУДОВИШТЕ ЈЕ УСПЕЛО ДА ПОШАЉЕ СИГНАЛ!

ДА! НАРЕБЕНЕ ОНОЈ ДВАНАЕСТОРИЦИ ЖИГОСАНИХ ДА ПРЕУЗМУ ВЛАСТ НА ЗЕМЉИ!

МОРАМО СЕ ВРАТИТИ НА ЗЕМЉУ! ДА ИХ УНИШТИМО ПРЕ НОШТО ОНИ...

ЛУДОСТ, ПОЛЕ! ТИ СИ ОСУБЕНИК НА СМРТ... НИКО НЕБЕ ХТЕТИ НИ ДА ТЕ САСЛУША!

МОЖДА НЕБЕ, ГРЕГ! АЛИ, МОРАМО СПРЕЧИТИ ЖИГОСАНЕ... МАКАР ЗА ТО ПЛАТИО ЖИВОТОМ!

ПЕТОРИЦА ХРАБРИХ КРЕНУЛИ СУ НА ЗЕМЉУ...

ТРАЧНО ПОСЛЕ В СЕДМИЦА...

ОРБИТАЛНА СТАНИЦА 9 КОСМОДРОМУ! ЗАВЛАМО ДА КОСМИЧКИ БРОД НУЛА X ЛЕТИ ПРЕМА ЗЕМЉИ!

ВОЈСКА ТРЕБА ДА БУДЕ СПРЕМНА! ПОШАЉИТЕ ИМ У СУБРЕТ РАТНЕ РАКЕТЕ!

ЗАПОВЕДНИК РАКЕТНЕ ФЛОТЕ НУЛА X! ЗАДРЖИТЕ КУРС ПРЕМА ЗЕМЉИ! ДЕДАН ПОГРЕШАН ПОКРЕТ И УНИШТИБЕМО ВАС!

НЕ БРИНИ, ДРУГАР! НЕ МИСЛИМО ДА БЕЖИМО!

903

57

ИДУБЕМ НАСТАВКУ: ОДЛИКОВАЊЕ!

Песма недеље

За песму с темом „растанак“ стигло је у редакцију свега двадесетак песама. Не знамо да ли је томе крива тема — тужна је некако — или се приближио растанак са школском

годином, па песници морају више да уче. За најбољу песму жири је прогласио рад Небојше Радојковића, ученика из Београда. За идући пут — тема је слободна.

РАСТАНАК

Збогом, рекла ми је мама,
а суза јој је из ока лила.
Збогом!

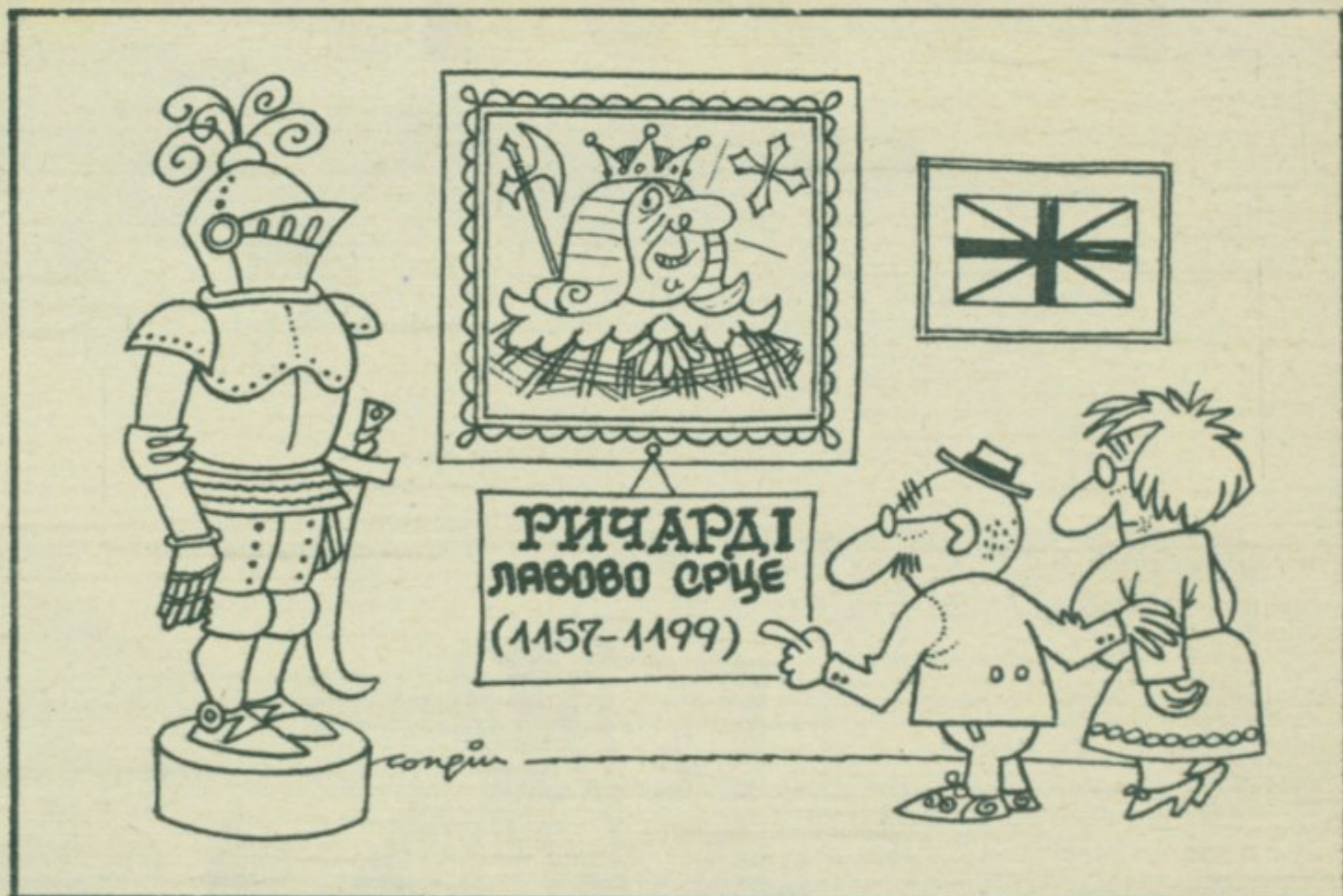
Остао сам сам и тужан.
отаи ми је био ружан.

Пољубио сам руку њену
и видео да љубичице у врту вену,
а њене ноге никако да крену
у свет.

Небојша Радојковић,

VI/1 Осн. шк. 14. децембра 67
Београд

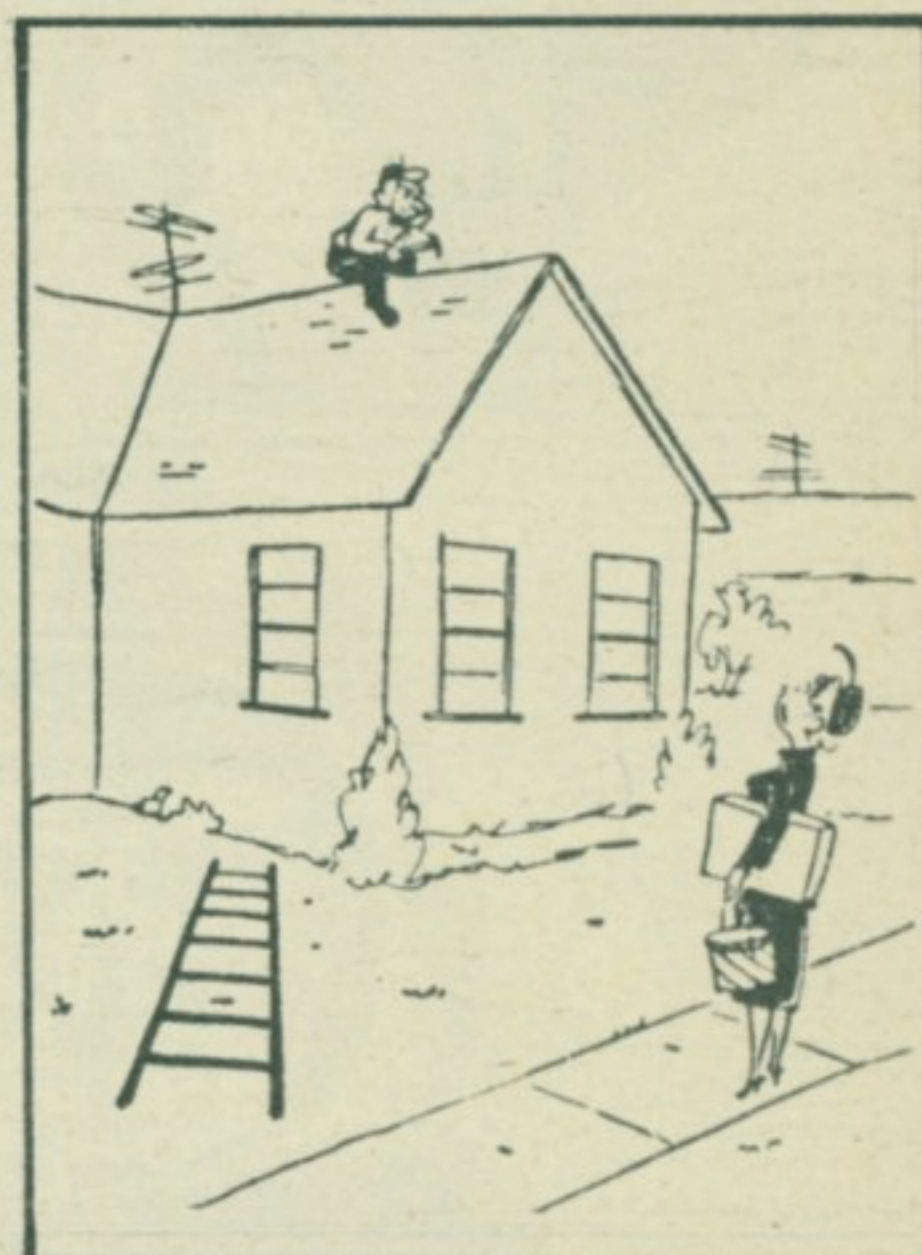
ХУМОР

— Прво пресађивање у историји и то 800 година пре Барнара!

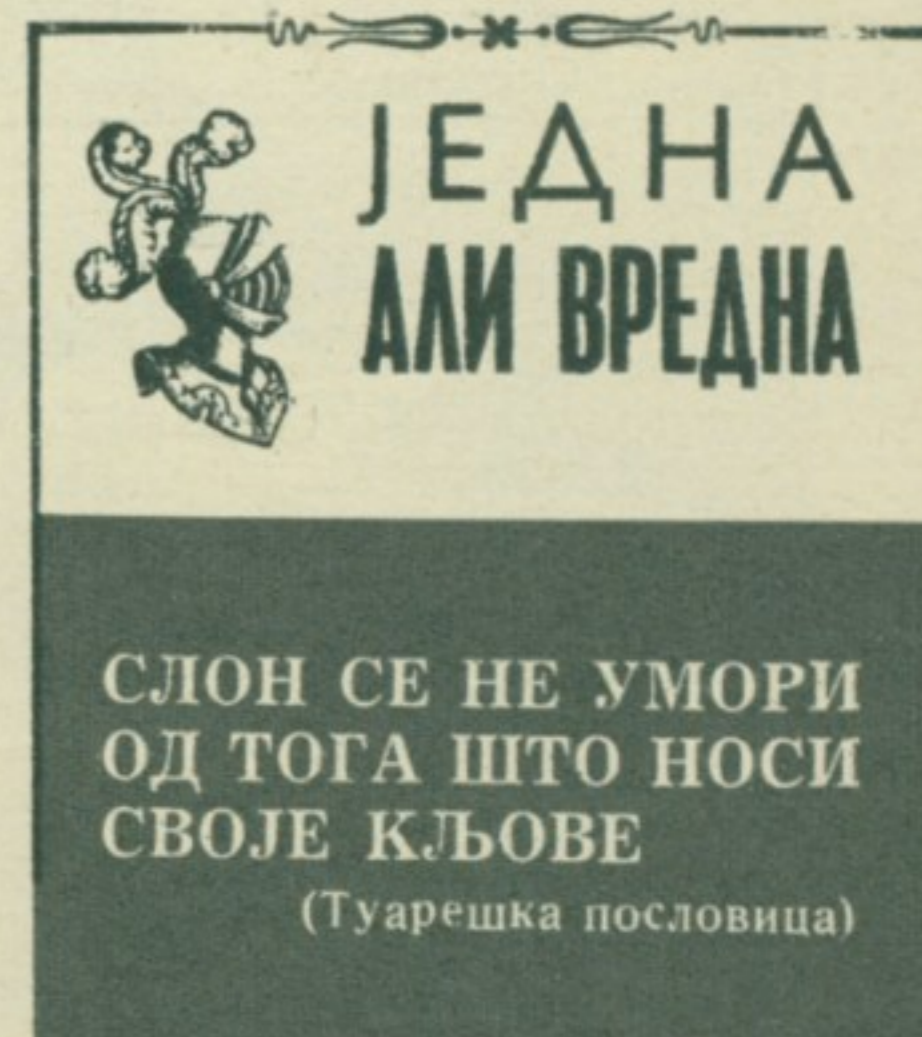
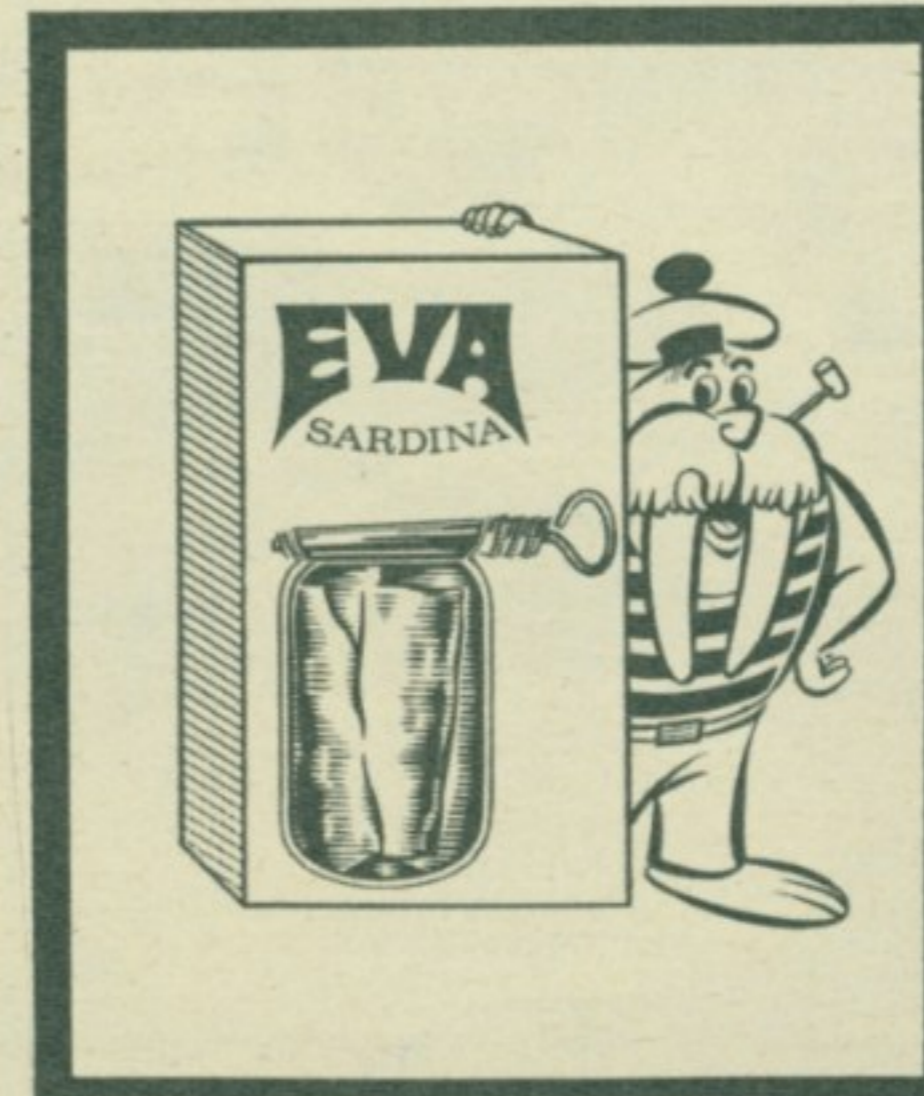
— Јоца ми не верује да сте се прошлог петка насмешили!

— Забога, Марко, зар цео дан оправљаш ту малу рупу на крову?

БЕЗ РЕЧИ

ЖВАКАЊЕ ГУМЕ ЦИГАРЕТЕ СУ НАГРАДИЛЕ

ВЕЛОСОЛЕКС

Драган Ђонић, Трстеник код Краљева, ул. Моше Пијаде 5/1.

ШАТОР ЗА 3 ОСОБЕ

Фајс Марија, Кристан врх, п. Подплат 50.

ПОНИ БИЦИКЛИ

Ибрахимагић Енвер, Босански Нови, Видорија 45.
Јовановић Драгица, Маглај, ул. Дарка Цвијановића 8.
Муневера Рапкић, Јања код Бијељине, Фадила Јакића 46.
Даница Долиншек, Сопота 16., п. Подкум
Кристина Доминко, Цветковић 41., п. Подгорци

ЕЛЕКТРИЧНИ ГРАМОФОНИ

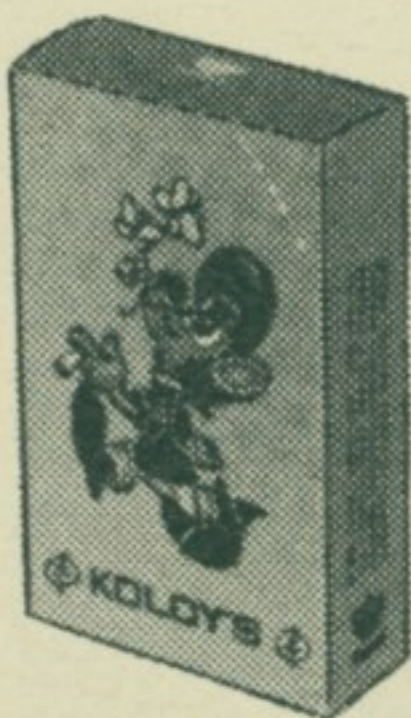
Милош Кржишник, Камна Горица 59, Горењско
Жива Бајин, Чока, Потиска 14., Ванат
Бојана Шкедељ, Љубљана, Робичева 10.
Мајда Рус, Љубљана, Креков трг 10.
Јосип Певец, Вараждин, Томе Јанушића 19/1.

КОЛЕКЦИЈЕ БИТ ПЛОЧА

Бранка Радмановић, Сремска Митровица, железничка 16.
Намачић, Загреб, Бонбониера, Масарикова 23.
Весна Гаврановић, Добој, В. Веселића б. б.
Грегор Бабић, Изола, Кидричева 4.
Сенија Иковић, Пула, Стигличева 23.
Албин Костањевец, Птуј, Муршићева 13.
Јагода Буљко, Мостар, Рударска 65-а.
Предраг Чудић, Земун, Ванатска 3.
Станка Пернек, Местни врх 31. при Птују
Миодраг Ајдрић, Београд, Институт за испитивање материјала, Булевар
војводе Мишића 43/1.

КОЛЕКЦИЈЕ ШУМИ ПРОИЗВОДА

Семлак Бранко, Радље об Драви шт. 14., п. Радље
Игор Југовић, Крањ, Кидричева 20.
Емица Ерјавец, Зглавница 3., п. Полшник при Литији
Насика Терзимекић, Маглај, ул. Бр. Симића 21.
Тилка Абер, Шмартно 193., п. Словењградец
Гордана Пашара, Лички Усик, Николе Тесле 6.
Милена Богомолец, Љубљана, Левстикова 7.
Душан Гоец, Трбовље, Кершичев хриб 13.
Добринка Илић, село Вањска код Косовске Митровице
Марија Јакшић, Цазма
Сречко Дворшак, Зг. Корена 24., п. Корена
Миша Михаиловић, Нови Београд, Георги Г. Дежа 31/5.
Мајда Раутер, Раденци 60., п. Раденци
Јожица Машера, Кобарид, Ливек — Перати 5.
Дарја Рихтар, Марибор — Тезно, Птујска 52.

Срећни добитници извучени жребом добиће награде поштом најкасније до 1. VI. 1969. Надамо се да ћете и убудуће остати наши верни потрошачи.

ШУМИ, ЉУБЉАНА, ГРАДИШЧЕ 7

КАПЕТАН Кејт

У СТРАЖАРСКОЈ КУЉИ ГДЕ СЕ БИЛА СКЛОНИЛА, КЕЈТ ЈЕ ОТКРИЛА ТАЈНИ ТУНЕЛ ШТО ЈЕ ВОДИО ИСПОД КУЉЕ ...

ТАКО ... ЗНАЧИ, ОД ЗАТВОРА СТАРЕ ТВРЂАВЕ УЈКА ТОМАС ЈЕ НАЦИНИО СКЛОНИШТЕ ЗА СВОЈЕ ПЛЪЧКАШЕ И ...

ИИИИИИИИ

ТАЈ ВРИСАК... ТО ЈЕ ГОСПОЂА ЕШ! МОРА ДА СУ ГРАЗМЕ И ОСТАЛИ СТИГЛИ ДО ЊЕ НЕКИМ ОД ТАЈНИХ ПРОЛАЗА!

САМО КОЈИМ?

И... НЕ! ЈА САМ ВЕРОВАЛА У ВАС, СЛУЖИЛА ВАМ... ЧАК И ПОСЛЕ ВАШЕ СМРТИ! НЕ МОЖЕТЕ МЕ УБИТИ!

ДУХ ТОМАСА ТЕЧА ЗАХТЕВА КУЉУ САМО ЗА СЕБЕ! СВИ ОСТАЛИ У ЊОЈ МОРАЈУ УМРЕТИ... ПА И ВИ!

НЕ, МОЛИМ ВАС! ОТИИИ КУ ИЗ КУЉЕ ... СМЕСТА! НЕЕЕЕ!

ХА! ХА! СЛОБОДНО ИЗИЂИТЕ, ДРУГАРИ! У КУЉИ ВИШЕ НЕМА НИКОГ... СЕМ НАС! МОЖЕМО ДА ЈЕ ПРЕТРАЖИМО ОД ВРХА ДО ДНА!

НАЈЗАД, АКО НАМ ТО НЕ УСПЕ... МОЖЕМО ЈЕ ДО ТЕМЕЉА ПОРУШИТИ! НА ПОСАО... ДА ШТО ПРЕ ПРОНАЂЕМО СКРИВЕНО БЛАГО НАШЕГ ПРЕМИ-НУЛОГ ВОЂЕ!

НЕВИН КАО...

Шта мисли бранилац о свом клијенту (оптуженом) сазнаћете ако будете повезали све тачке обележене бројевима од 1 до 31, као и слова од А до Е.

ОДГОВОР:
Бранилац је толико уверен у невиност оптуженог да га је упоредио с анђелом.

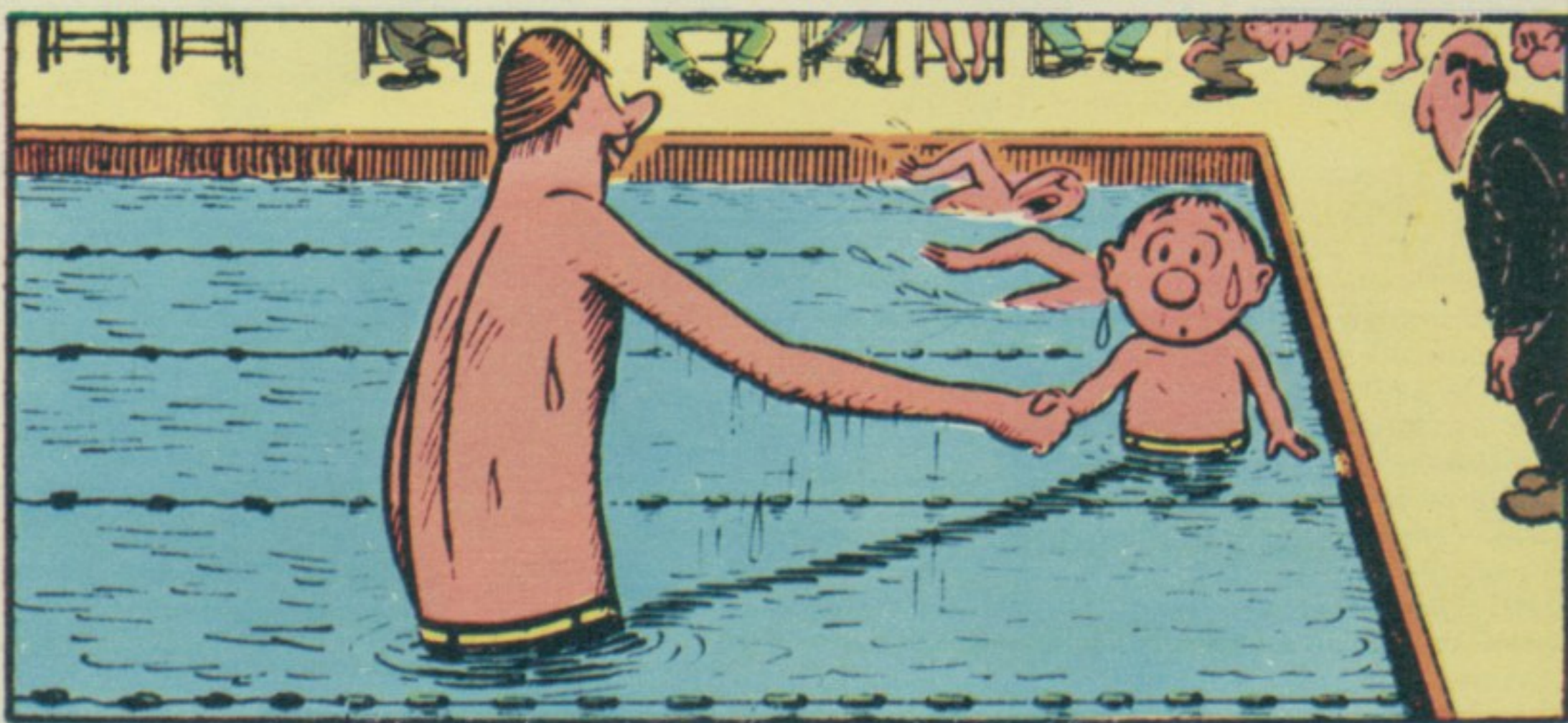
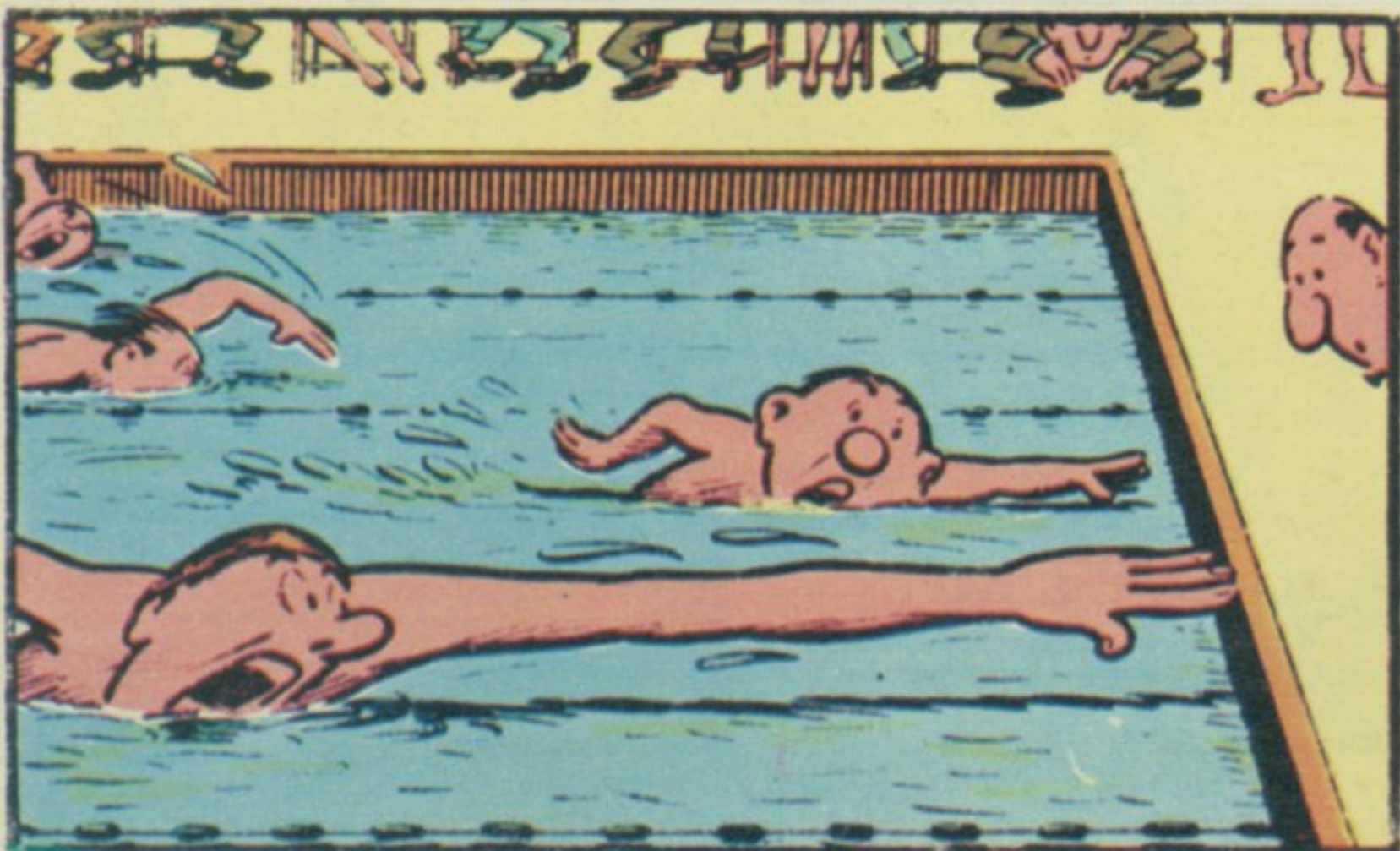
ЈЕДАН ЈЕ ПРАВИ

Један од ових пет троуглова одсечен је с врха неке мале планине. Можете ли да за један минут погодите који је то део?

ОДГОВОР:
Део Б.

СИМА СПОРТИСТА

СУСРЕТ У ПУСТИЊИ

И. РОЗОХВАТСКИ

МИХАИЛ НИКАД НЕЋЕ ЗАБОРАВИТИ ТРЕ-
НУТАК КАД ЈЕ ПРВИ ПУТ УГЛЕДАО ОЧИ
СТАТУА. ЗАСТАО МУ ЈЕ ДАХ, ЗАПАЊИО СЕ
И НИЈЕ МОГАО ДА ОДВОЈИ ПОГЛЕД ОД
ЊИХ. КАО ДА СУ ЖИВЕ.

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

фронт. Професор-историчар је по-
гинуо за време блокаде Лењингра-
да. Погинуо је и Аљоша Федоров у
лабораторији док је испитивао чу-
десан комадић из пустиње.

А кад је рат завршен, Михаил и
Света вратили су се старим незавр-
шеним пословима, на првом месту
— тајни статуа.

Михаил је почео да организује
нову експедицију. Овог пута Света
није могла да га прати — пре два
месеца родила је сина.

Михаил је сам кренуо у пустињу.
И ево ту, разговарајући са водичи-
ма, он је чуо занимљиву легенду:

Ошинуло се
парче Сунца

„Пре много векова, пустињом су
се кретали номади народа Газруф.
Бежали су испред непријатељских
племена. Умиralи су од врућине и
жеђи, желуци су им се залепили за
леђа од глади. Тада је старешина
племена принео жртву својим гнев-
ним боговима, најлепшу и најмлађу
девојку.

Али наједном, номади су угледали
како се од сунца откинуло парче
падајући на земљу. Оно се пред њи-
ховим очима повећавало, претвара-
јући се у криву огњену сабљу.

Номади су ничице пали, зачепив-
ши уши да не би слушали ужасну

рику и звјездук. А тада је чудовиш-
ни ураган налетео на њих и за трен
ока од многобројне дружине остао
је само један који је после много
дана лутања пустињом дошао до љу-
ди и све им испричао... Тада су све
штеници издали строгу заповест:
сви каравани морају да обилазе
„свето место“ где стоје страшни
стубови.

Шта би могло да буде — мислио
је Михаило Григоревич. У рукописи
ма једног старог историчара успео
је да пронађе потврду ове легенде.
Историчар је писао о звезди која је
пала на земљу, о урагану и поги-
бији номадског племена.

А можда се некада у пустињу спу-
стио космички брод. Можда су ра-
зумна бића са њега у знак свога
боравка на земљи оставила ове ста-
туе. То би објаснило чудан изглед
статуа, загонетну материју од које
су израђене. Али, зашто нико ника-
да није причао о тајанственим би-
ћима која су дошла из пустиње? А
сигурно је да би се космонаути за-
интересовали за жителе новооткри-
вене планете и постарали се да сту-
пе с њима у везу.

Размишљао је: „И тако, статуе
овде стоје непомично као и пре пет
година. А колико сам свега прежи-
вео за то време! Истраживања, уз-
буђења, одбрана дисертације, рођење
сина. Фронт, ватра, смрт, разни
људи... Једни су долазили из ту-
ђих земаља, други одлазили из жи-
вота. Тамо, на фронту једна прове-

дена година рачунала се као четири
године службе, а у ствари та година
вреди као десет, двадесет година,
цео живот. Сазнали смо тамо праву
цену многих ствари, схватили шта
значи срећа, живот, гутљај воде“.

Затим се сетио сина и насмешио
се срећна лица. А за све то време
статуе су стајале непомично, свих
тих пет година, још беживотније
него и сама пустиња.

Ајарај није могао
да њој реши

Па ипак, Михаилу је изгледало да
се овде нешто променило. Он није
могао да види шта и због тога се љу-
тио и узбуђивао. Извадио је потес
из цепа и отворио га. Извадио фо-
тографију... Ево он, ево Света,
на другој страни статуе... Али шта
је сад то? Не, не може бити! Не...

Гледао је час фотографију час
статуу, апарат није могао да погре-
ши. Можда сада њега очи варају?
Пришао је ближе, одступио. Не,
очи га не варају. На фотографији
женска статуа стоји право, опустив-
ши руке, а сада је изменила поло-
жај: мало савијене ноге у колени-
ма, рука повучена ка нози — према
ономе месту са кога је одбијено пар-
че. А статуа мушкарца полуокрену-
та ка њој, коракнула је напред, као
да хоће да заштити жену. Десна ру-
ка је уздигнута и стиска неки пред-
мет.

Шта то значи?

Михаил Григоревич ништа више
није осећао, није могао да мисли ни
о чему, сем о статуи. Његове очи су
блистале. Сад је изгледао много мла-
ђи. Сетио се Светланиних речи:
„Све му се чини као да су живи...“

Слон живи десетине година, а не-
ки инсекти — неколико сати. Али а-
ко би избројали покрете које неки
слон направи у свом животу и неки
инсект, могло би се догодити да је
број приближно исти.

Миш свари потпуно храну за сат
и по, а змија — за неколико неде-
ља. Делјење хелија неких бактерија
збива се сваког часа двапут, а хели-

Стајао је у подножју цинковске
статуе осврћући се унаоколо.
Нејасно је осећао: овде се не-
што изменило. Али шта? Немир и
узбуђење нису га напуштали...

Био је археолог. Његова мршава
фигура изгледала је млађе него ли-
це, мрко, с уморним сувише мирним
очима. Сад су га звали Михаил Гри-
горјевич Бутјагин, а када је овде
био први пут, она га је звала „Ми-
ша“ наглашавајући последњи слог.

Шта се променило?

То је било пре пет година. Он се
припремао за одбрану дисертације,
а Света студирала последњи семес-
тар. Рекла је: „То је потребно за
мој дипломски рад“ — и он је схва-
тио да за њу мора бити места у ек-
спедицији. Уопште, она га је окре-
тала како је хтела...

Михаил је разгледао гигантске фи-
гуре покушавајући да се сети крај
које је од њих, на ком месту, рекла:
„Мишо, тешко је волети таквога
као ти...“ и затресавши косом на-
ставила: „а можда се мени само чини
да те волим?“

Шта се то изменило? Шта се из-
менило? — питао се непрестано пос-
матрајући пешчане брежуљке. Се-
ћао се до најмањих ситуација свега
што се тада догодило.

... Четири члана археолошке ек-
спедиције одвојила су се од каравана
и залутала у пустињу. И онда су
усред дана случајно открили ове
статуе. Фигура мушкарца била је не-
што мало виша од фигуре жене.
Његово лице било је грубо исклесано
— без носа, без ушију, са широ-
ким устима. Утолико су необичније,
чак неприродно, на томе лицу из-
гледале тачно удртане очи. У њима
зенице, плавичасте жилице на мреж-
њачи, а изнад њих као четкице гу-
сте савијене трепавице. Фигуре ста-
туа су поражавале својом асиметри-
јом. Труп и руке били су веома ду-
гачки, ноге кратке, танке.

Ма колико да су се чланови ек-
спедиције међу собом расправљали,
нису могли да одреде којој култури
и којој епохи припадају те статуе.

Има њу
нешто чудно

Михаил никада неће заборавити
онај тренутак кад је први пут ви-
део очи скулптура. Застао му је дах.
Запањено се и није могао да одвоји
поглед од њих. Као гоњен неком
силом пошао је к њима, као месе-
чар.

Кад се окренуо, видео је професо-
ра-историчара како стоји непомично,
широм отворених очију, чврсто
држећи руке поред тела. Више је
он лично на статуу, него саме те фи-
гуре.

Чак је и скептик Федоров признао
да ту „има нешто чудно“.

Кад је Светлана видела фигуре,
отео јој се узвик и привила се уз Ми-
хаила, тражећи инстинктивно зашти-
ту. Њена слабост дала му је снагу.
Осетио се јачи и савладао страх од
тих очију.

Тада се догодило нешто страшно.
Аљоша Федоров је кришом учинио
нешто што археолози сматрају не-
допустивим. Одбио је мали камен-
чић од ноге женске статуе како би
га испитао у лабораторији. А мате-
рија је заиста била необична — кроз
њу су пролазиле некакве вијуге и
стварала бледосиве капље.

После неколико дана залутале уче-
снике експедиције пронашли су ави-
оном. Они су одлетели натраг кући
верујући да ће се ускоро опет вра-
тити у пустињу, статуама.

Али — почео је рат. Светлана је
заједно са Михаилом отишла на

НАЈЕДНОМ, НОМАДИ СУ УГЛЕДАЛИ КАКО СЕ ОД СУНЦА ОТКИНУЛО ПАРЧЕ ПАДАЈУЋИ ПРЕМА ЗЕМ-
ЉИ. ОНО СЕ ПРЕД ЊИХОВИМ ОЧИМА ПОВЕЋАВАЛО ПРЕТВАРАЈУЋИ СЕ У КРИВУ ОГЊЕНУ САБЉУ.

ја многих виших врста организама — једанпут у неколико дана. Брзом мраву пуж би изгледао као окамењена гљива.

Статуете су стајале пред њим потпуно непомицне, али је он већ погађао да је њихова непомицност привидна. То уопште нису статуете него... Па наравно, то су жива бића са друге планете, из другог света, од другог материјала, из другог времена. Наша су столећа за њих тренутак. Очевидно и процеси неживе природе тамо теку другачије, у споријем ритму.

Човек брани жену

Пет година је требало тој непознатој жени да би осетила бол у ноzi и реаговала на њега. Пет година је требало мушкарцу да би направио један корак у намери да је заштити. А он је за тих пет година проживео велики део живота: ишао је кроз фронт, израђаван, измучен. И нежна златокоса Света, сада његова жена, ишла је заједно с њим делећи све тешкоће и радости.

А ова жена, коју су сви сматрали статуом, за све то време је спуштала руку према болном месту, а мушкарца покретао ногу како би направио корак у сусрет опасности. То је изгледало невероватно, али Михаило Григоријевич је сасвим сигурно знао да се у природи може све догодити.

„Проћи ће још стотину година — мислио је он. — Умрећу ја, умреће мој син, а за њих се ништа неће изменити. И сва наша страдања, наше радости и боли за њих немају ни каквог значаја. Они оцењују само за цела поколења“

И тек се ту запитао: „А ако стварно оцењују онда и суде? За бол нанесен жени пре десет година, истина без зле помисли, мушкарца је подигао оружје. А када ће оно да убије? Колико ће година проћи? Сто тину, хиљаду?... Људи далеке будућности платиће грешку својих предака. И какво је то оружје. — Какво је његово дејство? И како спречити његово дејство?“

Могао би лако да избије оружје из руке мушкарца. Могао би челичним ужадима да веже та бића. На крају крајева, побеђује онај чије време тече брже.

Али било би много боље кад би се могло општити с придошлицама. Одакле су? Зашто су дошли на Земљу? Али многобројна питања која би им данас поставили, дошла би до њиховог сазнања кроз десетак година, а проћи ће још сто година док они одговоре на њега. Проћи ће хиљаде година... А за потомке питање предака ће да изгуби сваки смисао, они ће постављати своја питања... И опет ће проћи хиљаде година...

За придошлице ће то бити тренутак, за Земљане — епохе.

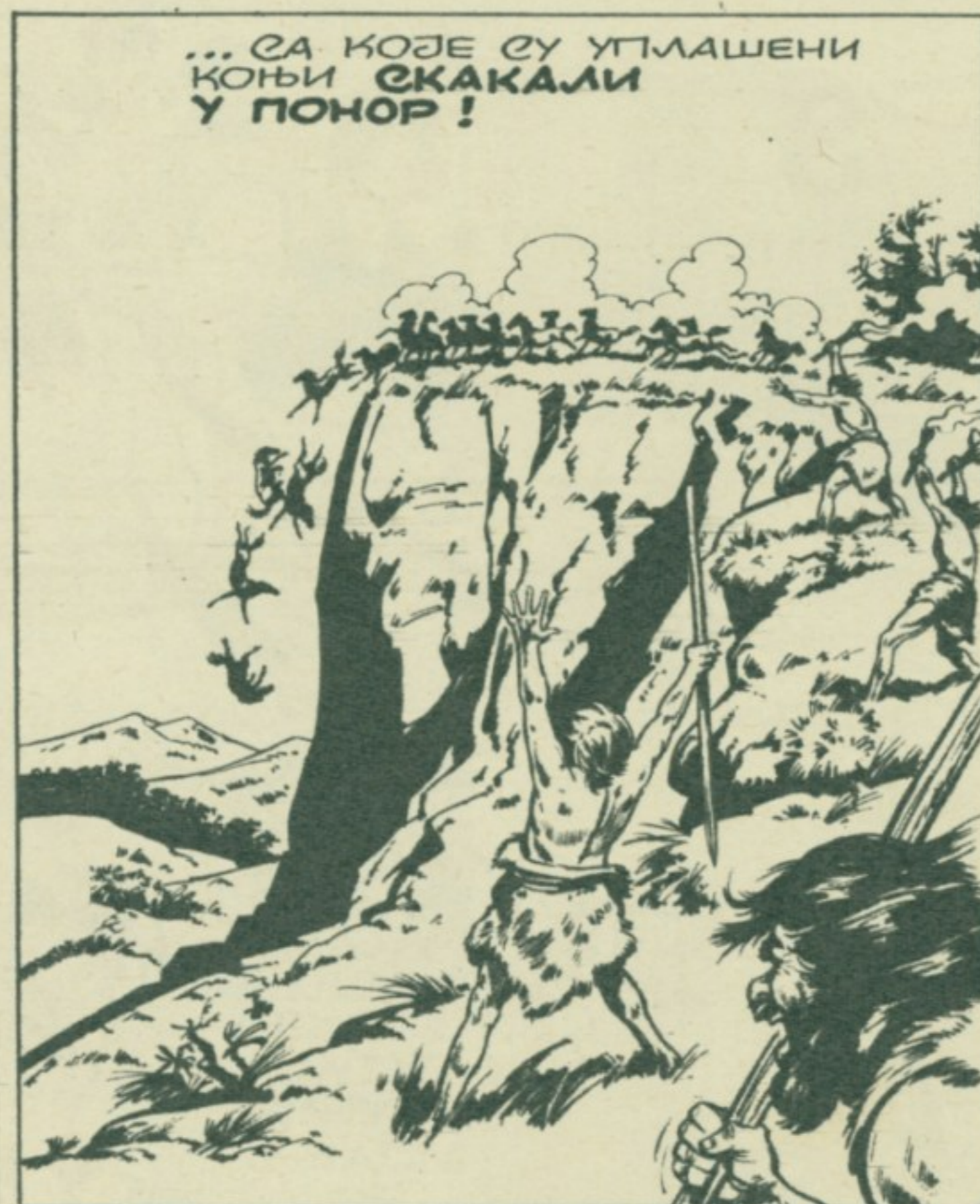
Земљани ће усјећи!

Сада је Михаилу Григоријевичу било страшно да помисли на одломке свој живота. Како је он кратак, неприметан, а њему он изгледа цела епоха. А ко је он? Зашто је живео? Шта ће остати од њега?

Михаило Григоријевич је подигао главу. Не може свако да одговори на последње питање. Али, он може Остатке његова дела. Њему време није отишло узалуд. Ево и доказа. За пет година толико је паметнији и искуснији да је могао да доноси закључке о ономе о чему раније није ни сањао. Открио је тајну статуе!

Био је сад сигуран да се узалуд узбуђивао. Земљани ће наћи могућности да се споразумевају са придошлицама. Оно што је немогуће да нас, биће могуће сутра.

ТУНИГА И ШРНИИ ЖАРЕБАЦ

ПОДСЕТНИК

Симпатично смешне животињце на магнет, у разним бојама. При најмањем додиру климају главом. Украс за аутомобиле. **Цена 16,80 дин.** у самоуслугу „Тржнице Београд“, Бул. револуције 94.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

»ХЕЈ БРИГАДЕ«

Некада, за време рата, песма „Хеј бригаде“ била је једна од најпознатијих песама. Са њом се полазило у бој, ратовало, прослављала победа над непријатељем, али се с њом на уснама и гинуло. Ладо Лесковар снимио је недавно ову лепу мелодију, наравно у нешто измењеном руху. И, као што су је некада волели они који су с њом ратовали, тако се исто свиђа и њиховим синовима или унуцима. Плочу је издао „Београд диск“. Цена је 6 нових динара.

КАКО СЕ ПРАВИ КОНФЕКЦИЈА

1 СВАКИ ДЕО ОДЕКЕ КОЈИ КУПИМО У ПРОДАВНИЦИ ПОЧЕО ЈЕ ДА СЕ СТВАРА КОД МОДНОГ КРЕАТОРА.

2 ПРЕМА УСВОЈЕНИМ ЦРТЕЖИМА И ОДРЕЂЕНИМ МЕРАМА КОЈЕ СЕ КОРИСТЕ У КОНФЕКЦИЈИ, МОДЕЛАРИ ПРАВЕ ШАБЛОНЕ КОЈИ ОДЛАЗЕ ДАЉЕ У КРОЈАЧНИЦУ.

3 ТУ СЕ ШАБЛОНИ СТАВЕ ПРЕКО ВИШЕ СЛОЈЕВА ШТОФА И СВЕ СЕ КРОЈИ МАШИНОМ КОЈА СЕ ЗОВЕ БОНСЕК.

4 СКРОЈЕНИ МАТЕРИЈАЛ ДАЉЕ ИДЕ У ШИВАРУ ГДЕ СВАКИ РАДНИК

ИМА СВОЈ ПОСАО: ЈЕДАН ШИЈЕ РУКАВ, ДРУГИ НАШИВА ЦЕП... И ЗА КРАТКО ВРЕМЕ МОДЕЛ ЈЕ ГОТОВ.

Али, то није све... на реду је пеглање.

5

Средановит Миланца

6

И ТАКО НА КРАЈУ ОДЕКА ДОЂЕ ДО ВАС.

МАЛИ ВАЗДУХОПЛОВНИ РЕЧНИК

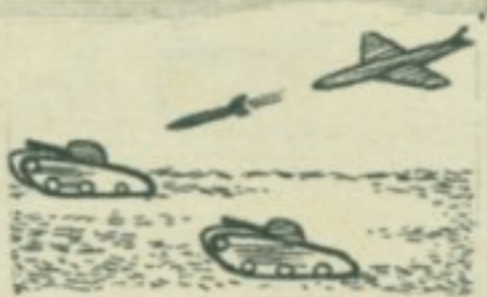
(Објашњење за неке теже изразе на 12—13. страни овог броја)

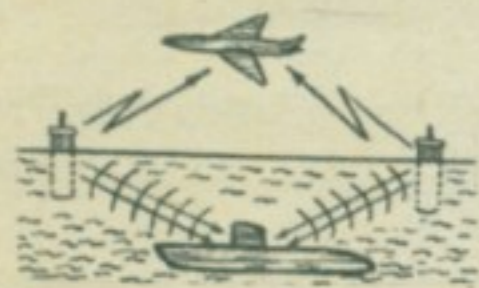
СКРАЂЕНО И ВЕРТИКАЛНО ПОЛЕТАЊЕ: својство које конструктори теже да остваре код неких врста авиона да би обезбедили њихово полетање и спуштање на сваком терену, па и у шуми.

АКЦИОНИ РАДИЈУС: или радијус дејства је одстојање до најудаљеније тачке коју авион може да достигне с тим да изврши задатак; да избегне ловце одбране или да води борбу са њим; да промени висину лета од најмање до највеће и да задржи резерву горива 10—20%.

РАКЕТНО ЗРНО: је убојна ракета без уређаја за вођење. Може да буде тешка од неколико килограма, за ручне бацаче, до неколико десетина килограма, за покретне бацаче или за наоружање авиона.

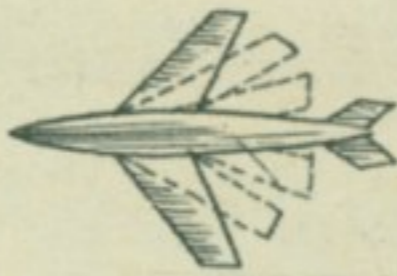
ДЕЈСТВО ПО СВАКОМ ВРЕМЕНУ: значи да авион може да дејствује својим наоружањем по магли, ноћу и уопште кад се из авиона ништа не види. Дејство се онда изводи уз помоћ електронских уређаја.

ПРОТИВПОДМОРНИЧКИ АВИОН: посебно конструисан или преуређен авион за откривање и уништавање противничких подморница.

ЛОВАЦ-ПРЕСРЕТАЧ: ловачки авион намењен за пресретање и уништавање непријатељских авиона у ваздуху. То су најбржи авиони код којих је нарочито важна и јако изражена моћ пењања.

ПРОМЕНЉИВА ГЕОМЕТРИЈА носећих површина (крила, стабилизатори) је назив за конструкцију крила неких авиона која омогућује да се за време лета мења положај крила према трупу.

МАЛА ПОШТА

ДАЖДЕВЊАК

Ухватио сам даждевњака и чувам га лепо, али он неће ништа да једе. Ја не знам тачно чиме се он храни, па вас молим одговорите ми. Хитно је.

П. С. Лозница

Даждевњак шарени живи претежно по влажним местима; из склоништа излази обично пред кишу или кад киша почне да пада. Храни се пужевицама, кишним глистима и разним инсектима. У кожи има жлезде које луче сок смртоносан за птице и мање сисаре.

НЕСРЕЋНА САМ

Драги Забавниче, Видим да помажете несрећним, па те молим да и мене помогнеш. Наиме ради се о овоме: сувише ми расту бркови и виде се, па сам због тога несрећна и избегавам друштво. Какво средство да употребим да би их уништила?

Тужна девојчица из Тузле

Код девојчица с црном косом длаке по телу, око браде и изнад горње усне, више се примећује него код плавих девојчица. Најбоље их је фарбати оксидом, оне ће тако поплавити и неће се примећивати.

Међутим, уколико су код вас јако дугачке длаке, онда се хитно јавите лекару јер је посреди вероватно хормонски поремећај.

КЊИГА О ТЕСЛИНОМ ЖИВОТУ

Драги Забавниче, Ове године завршавам средњу школу и за матурски рад сам узео асинхроне моторе и трофазне генераторе Николе Тесле. Желео бих у уводу да изнесем кратку биографију Николе Тесле, па вас молим да ми одговорите да ли је преведена

на наш језик књига „Ненадмашни геније“ Џона О'Нила о Теслином животу. Ако јесте, да ли и где може да се купи.

М. З. Београд

Код нас је доста давно преведена та књига, па се зато тешко може набавити у књижарама. Препоручујемо вам да се обратите Библиотеци града Београда. Змај Јовина 1, јер они ту књигу имају. Уколико нисте члан те библиотеке, можете лако постати. Годишња чланарина је 600 динара.

КАКО ДА МУ ПИШЕМ?

Драги Забавниче,

Прочитала сам у Забавнику да дајете савете заљубљенима, па сам се ето, и ја осмелила да затражим од вас савет. Пре две године била сам на летовању где сам упознала једног Француза. Он ми је дао своју адресу. Ја му нисам писала пошто не знам француски, јер у школи учим руски. Верујем да ћете ми изаћи у сусрет и посаветовати ме шта да радим.

С. Јовановић, Кос. Митровица

Сматрамо да нећеш погрешити ако м' се јавиш на нашем или руском језику који већ ионако учиш и свакако донекле и знаш. Верујемо да ће га то заинте ресовати и да ће наћи могућност да г прочита.

БИЋУ СТЕНОГРАФ

Драга редакцијо,

Кад завршим осми разред, желела бих да postanем стенограф. Међутим, нису ми познати услови уписа у такву школу.

Кова из Пријепоља

Ми бисмо ти препоручили да се упишеш у економску школу — комерцијални смер јер се ту учи и стенографија и дактилографија. Међутим, и при радничким универзитетима често се организују курсеви који трају од 3 месеца па до годину дана. Најбоље је да се распиташ код њих

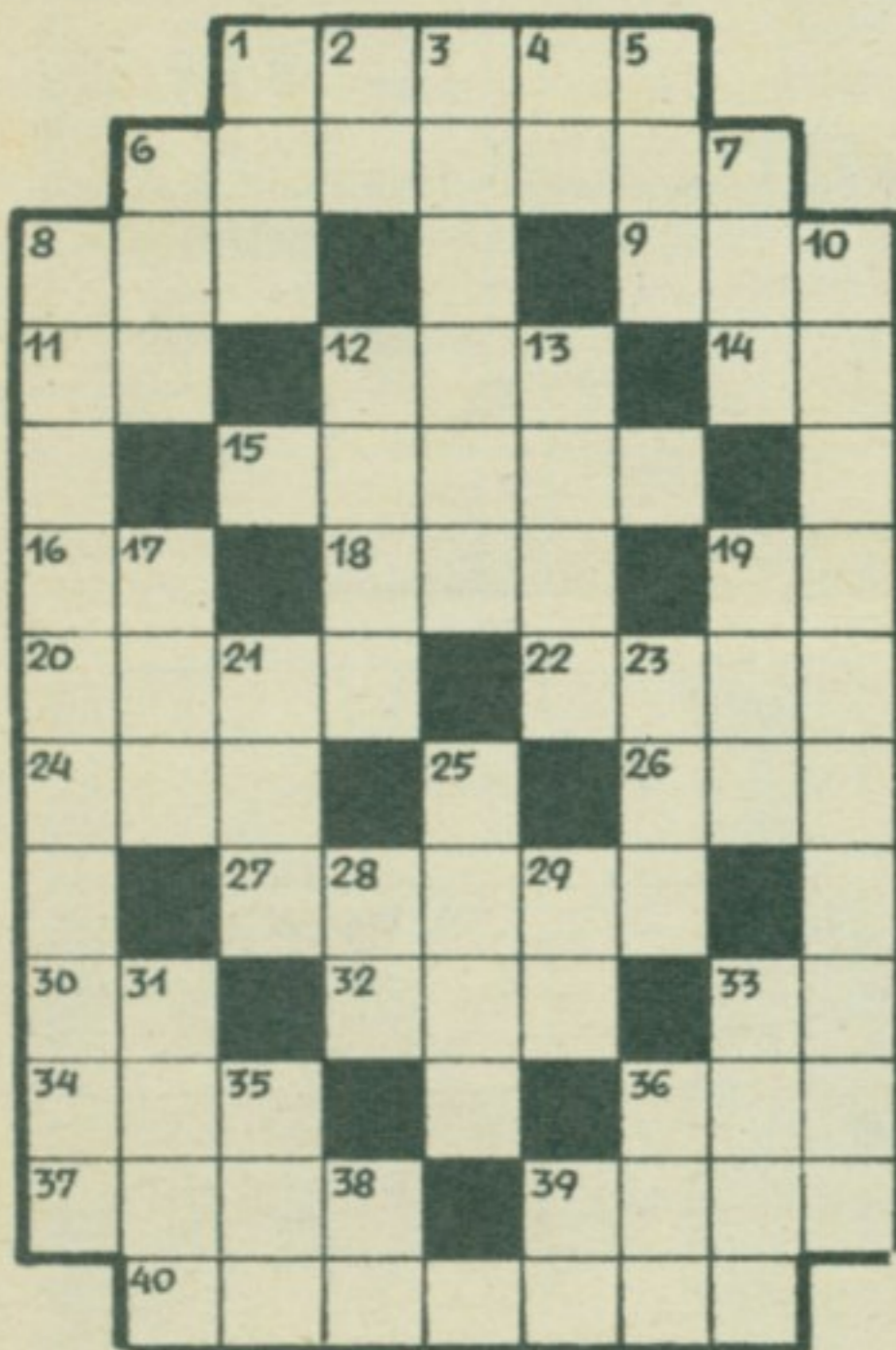
* укршћене речи *

ВОДОРАВНО: 1) бремене, 6) анал, 8) талас, 9) домаћа животиња, 11) река у Аустрији, 12) кућа, 14) два иста слова, 15) страна света, 16) гувернер Свете Јелене у доба Наполеона, 18) обличје, 19) иницијали нашег књижевника („Смрт Смаил-аге Чен-

гића“), 20) париски аеродром, 22) плодно место у пустињи, 24) врста грожђа, 26) јединица електричне снаге, 27) шумско дрво (множ.), 30) узвик, 32) и један и други, 33) два слова, 34) кретање кроз ваздух, 36) француски сликар (Антоан Жан), 37) острво у Јадранском мору, 39) град у Чехословачкој, 40) чланови једне уметничке трупе.

УСПРАВНО: 1) швајцарски легендарни јунак, 2) латинска свеза, 3) планински масив у Бугарској, 4) спев, 5) изразити представник неке врсте, 6) текстилна биљка, 7) час, 8) музички гудачки инструмент, 10) лекар за болести уста и зуба, 12) шпански сликар (Салвадор), 13) врста памука, 17) народно коло, 19) позади, 21) река на Косову, 23) староримски поздрав, 25) птица певачица, 28) грчко слово, 29) предлог, 31) четинарско дрво, 33) планински венац у СССР, 35) име песника Ујевића, 36) амблем, 38) иницијали нашег књижевника („Коштана“), 39) хемијски знак за прометијум.

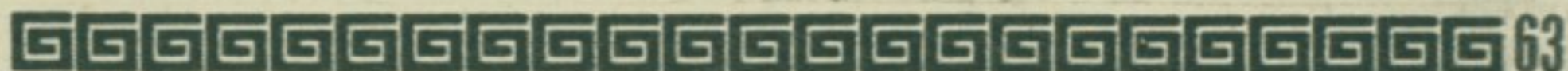
ВОДОРАВНО: 1) кос, 4) туш, 7) Дубровник, 10) АПА, к, 11) ара, 12) ла, 13) сом, 15) од, 16) Ирак, 18) река, 20) ира, 21) ето, 22) глина, к, 25) ада, п, 27) оро, и, 29) аут, 31) купалиште, 34) вш, 35) лав, 36) нм, 37) икра, 39) ориз, 41) Раб, 42) ока.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа «ПОЛИТИКА» Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански факс 124. Телефон: 24-671, централа 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

РЕШЕЊЕ СА 50. СТРАНЕ

Човек који је позвао Едит Лефевр телефоном знао је да се она удала јер ју је назвао госпођом, а од осумњичених је то могао бити само Морис Макс који је сам рекао инспектору да је био сведок на венчању Едит и Полу Мевису.

WALT
DISNEY

МИКИ

